

Regeringens proposition

2005/06:118

Vissa ändringar av Europolkonventionen och
Schengenkonventionen

Prop.
2005/06:118

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 2 mars 2006

Bosse Ringholm

Leni Björklund
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att Sverige skall tillträda två protokoll med ändringar av Europolkonventionen. Det första protokollet, som undertecknades år 2002, innebär bl.a. att Europol skall kunna delta i en stödjande funktion i gemensamma utredningsgrupper, som har inrättats i enlighet med 2000 års konvention om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater eller i enlighet med 2002 års rambeslut om gemensamma utredningsgrupper. Det innehåller också bestämmelser om hur medlemsstaterna skall behandla framställningar från Europol om att inleda, genomföra eller samordna utredningar i särskilda fall. Det andra protokollet, som undertecknades år 2003, innehåller bestämmelser som syftar till att Europol skall kunna utföra sina arbetsuppgifter på ett effektivare sätt och stärka sitt stöd till medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter. Protokollet gör det också möjligt för medlemsstaterna att bestämma att även andra myndigheter än den nationella enheten får ha direktkontakt med Europol och söka i dess register.

Sveriges tillträde till protokollen föranleder ändringar i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall och i lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar.

I propositionen föreslås också en ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem med anledning av en förordning från Europaparlamentet och rådet från 2005 om tillgången till Schengens informationssystem för de organ i medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	3
2	Lagförslag.....	4
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall	4
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsut- redningar	6
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.....	7
3	Ärendet och dess beredning.....	8
4	2002 års protokoll.....	9
5	2003 års protokoll.....	12
6	Schengens informationssystem	19
7	Överväganden.....	20
7.1	Sveriges tillträde till protokollen	20
7.2	Behovet av författningsändringar	21
7.2.1	2002 års protokoll.....	21
7.2.2	2003 års protokoll.....	24
7.2.3	Schengens informationssystem.....	24
8	Ekonomiska konsekvenser	25
9	Ikraftträdande	26
10	Författningskommentar	27
10.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall	27
10.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsut- redningar	27
10.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.....	28
Bilaga 1	Promemorians lagförslag.....	29
Bilaga 2	Förteckning för remissinstanserna.....	33
Bilaga 3	2002 års protokoll om ändring av Europolkonventionen och protokollet om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän.....	34
Bilaga 4	2003 års protokoll om ändring av Europolkonventionen.....	42
Bilaga 5	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1160/2005 av den 6 juli 2005.....	55
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 2 mars 2006	60
	Rättsdatablad.....	61

Regeringen föreslår att riksdagen

dels godkänner

1. rådets akt av den 28 november 2002 om utarbetande av ett protokoll om ändring av konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) och protokollet om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän (avsnitt 7.1),
2. rådets akt av den 27 november 2003 om utarbetande på grundval av artikel 43.1 i konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) av ett protokoll om ändring av konventionen (avsnitt 7.1),

dels antar regeringens förslag till

3. lag om ändring i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,
4. lag om ändring i lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar,
5. lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall

Härigenom föreskrivs att bilagan till lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Bilaga²

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	

52. Europol	Medlemmarna i Europols organ, Europols direktör, biträdande direktörer och tjänstemän	Konvention som utarbetats på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) med protokoll om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän, utarbetat på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen och artikel 41.3 i Europolkonventionen.
-------------	---	--

¹ Lagen omtryckt 1994:717.

² Senaste lydelse 2005:512.

Bilaga

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
52. Europol	Medlemmarna i Europols organ, Europols direktör, biträdande direktörer och tjänstemän	Konvention som utarbetats på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) med protokoll om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän, utarbetat på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen och artikel 41.3 i Europolkonventionen, rådets akt av den 28 november 2002 om utarbetande av ett protokoll om ändring av konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) och protokollet om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar

Prop. 2005/06:118

Härigenom föreskrivs att 8, 14 och 17 §§ lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Om en utländsk tjänsteman utför uppgifter i en gemensam utredningsgrupp i Sverige, skall svenska staten i stället för den utländska myndigheten eller tjänstemannen ersätta skada som uppkommer i samband med den gemensamma utredningsgruppens verksamhet i Sverige och för vilken den utländska myndigheten eller tjänstemannen skulle ha varit skadeståndsskyldig om svensk lag varit tillämplig på dem. Svenska staten skall dock inte ersätta skada som drabbar den utländska myndigheten eller tjänstemannen.

Vid tillämpningen av första stycket skall Europol och en tjänsteman där jämföras med utländsk myndighet och utländsk tjänsteman.

14 §²

Bestämmelserna om skadestånd i 8 och 9 §§ skall tillämpas i ett ärende om kontrollerad leverans enligt denna lag, om detta följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Bestämmelserna om skadestånd i 8 § *första stycket* och 9 § skall tillämpas i ett ärende om kontrollerad leverans enligt denna lag, om detta följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

17 §³

Bestämmelserna om skadestånd i 8 och 9 §§ skall tillämpas vid samarbete enligt 15 §, om detta följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Bestämmelserna om skadestånd i 8 § *första stycket* och 9 § skall tillämpas vid samarbete enligt 15 §, om detta följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2005:494.

² Senaste lydelse 2005:494.

³ Senaste lydelse 2005:494.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem

Prop. 2005/06:118

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (2000:344) om Schengens informationssystem skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Uppgifter ur registret skall lämnas ut om det begärs av

1. polismyndigheter, Tullverket, Kustbevakningen och Migrationsverket när de utför gränskontroller eller bistår i sådan verksamhet,
2. åklagarmyndigheter, polismyndigheter, Tullverket och Kustbevakningen när de utför undersökningar och andra kontroller än gränskontroller i sin verksamhet för att förebygga och utreda brott, samt
3. polismyndigheter i deras verksamhet för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet.

Regeringen får meddela föreskrifter om att myndigheter som prövar ansökningar om visering och uppehållstillstånd skall ha tillgång till uppgifter enligt 3 § 2 (spärlista), och att myndigheter får ha direktåtkomst till registret.

Regeringen får meddela föreskrifter om att myndigheter som prövar ansökningar om visering och uppehållstillstånd skall ha tillgång till uppgifter enligt 3 § 2 (spärlista) *och att den myndighet som ansvarar för utfärdande av registreringsbevis för fordon skall ha tillgång till uppgifter enligt 3 § 7. Regeringen får också meddela föreskrifter om att myndigheter får ha direktåtkomst till registret.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

Europol

Genom Europolkonventionen från år 1995 upprättades Europol, som är Europeiska unionens gemensamma polisbyrå. Konventionen antogs av Sverige år 1997 (prop. 1996/97:164, bet. 1997/98:JuU2, rskr. 1997/98:22), men Europolns verksamhet inleddes först år 1999 sedan ett antal tillämpningsföreskrifter till konventionen hade antagits av samtliga medlemsstater.

Enligt Fördraget om Europeiska unionen (artikel 30.2) skall ministerrådet främja samarbete genom Europol. Rådet skall därvid, inom fem år från dagen för Amsterdamfördragets ikraftträdande den 1 maj 1999, göra det möjligt för Europol att delta i gemensamma utredningsgrupper i en stödjande funktion. Rådet skall vidare besluta om åtgärder som tillåter Europol att anmoda berörda nationella myndigheter att genomföra och samordna brottsutredningar i särskilda fall.

Vid Europeiska rådets möte i Tammerfors i oktober 1999 framhölls att Europol har en nyckelroll när det gäller att stödja brottsförebyggande åtgärder, analyser och utredningar i hela unionen. Europeiska rådet uppmanade till bildandet av gemensamma utredningsgrupper i enlighet med fördraget och efterlyste regler som tillåter företrädare för Europol att, när så är lämpligt, delta i sådana grupper.

För att genomföra fördraget och Europeiska rådets uppmaning har ministerrådet antagit två akter med protokoll om ändringar av dels Europolkonventionen (EUT C 316, 27.11.95, s. 1), dels protokollet den 19 juni 1997 om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän (EUT C 221, 19.7.1997, s. 1), i det följande benämnt protokollet om privilegier och immunitet för Europol. Det första protokollet undertecknades av medlemsstaterna den 28 november 2002 och benämns i det följande 2002 års protokoll (EUT C 312, 16.12.2002, s. 1). Det andra protokollet undertecknades den 27 november 2003 och benämns i det följande 2003 års protokoll (EUT C 2, 6.1.2004, s. 1).

Schengen

Den 6 juli 2005 antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1160/2005 om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juli 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna vad gäller tillgången till Schengens informationssystem för de organ som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon i medlemsstaterna (EUT L 191, 22.7.2005, s. 18). Förordningen är bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Beredningen av ärendet

I en promemoria som har upprättats inom Justitiedepartementet har övervägts Sveriges tillträde till protokollen om ändringar av Europolkonventionen och protokollet om privilegier och immunitet för Europol samt

vilka lagändringar som dessa föranleder. I promemorian har också övervägts vilka kompletterande lagändringar som är nödvändiga med anledning av förordningen om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 1*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. En remissammanställning finns tillgänglig i Justitiedepartementet (dnr Ju2005/10426/PO).

Lagförslagen i propositionen är en direkt följd av de olika internationella instrument som beskrivits ovan. Enligt regeringens bedömning är förslagen till sitt innehåll och författningstekniskt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

4 2002 års protokoll

2002 års protokoll, som finns intaget i *bilaga 3*, innebär främst att Europol skall kunna delta i sådana gemensamma utredningsgrupper som har inrättats i enlighet med 2000 års konvention om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål eller i enlighet med 2002 års rambeslut om gemensamma utredningsgrupper. Protokollet innehåller fem artiklar. Artikel 1 behandlar de ändringar som görs i Europolkonventionen och artikel 2 de ändringar som görs i protokollet om privilegier och immunitet för Europol. I de övriga artiklarna finns bestämmelser om ikraftträdande m.m. Den närmare innebörden av artiklarna beskrivs nedan.

Artikel 1

Artikel 1.1

Artikel 3 i Europolkonventionen, som handlar om Europols arbetsuppgifter, ändras. Arbetsuppgifterna utvidgas så att Europol kan delta i en stödjande funktion i gemensamma utredningsgrupper. Europol ges dessutom möjlighet att anmoda behöriga myndigheter i medlemsstaterna att genomföra eller samordna utredningar i särskilda fall.

Artikel 1.2 a

Det införs en ny artikel som innehåller närmare bestämmelser om europoltjänstemäns deltagande i gemensamma utredningsgrupper (artikel 3 a). Enligt Europolkonventionen (artikel 30) är en sådan person en tjänsteman som anställs och entledigas av Europols direktör. De sambandsmän som de nationella enheterna sänder till Europol är således inte tjänstemän vid Europol. I den nya artikeln nämns särskilt sådana utredningsgrupper som inrättats i enlighet med konventionen den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater och rambeslutet den 13 juni 2002 om gemensamma utredningsgrupper. En gemensam utredningsgrupp kan bestå av tjänstemän från brottsutredande myndigheter från två eller flera medlemsstater. En sådan grupp har till uppgift att under en begränsad tid utreda viss brotts-

lighet som har anknytning till de medlemsstater som inrättat den. Innebörden av artikel 3 a är bl.a. följande.

En förutsättning för deltagande i en gemensam utredningsgrupp är att gruppen utreder brott för vilka Europol har behörighet enligt Europolkonventionen. Inom de gränser som anges i lagstiftningen i den medlemsstat där gruppen är verksam, får deltagande ske i all verksamhet och utbyte av information ske med alla medlemmar i den gemensamma utredningsgruppen. En europoltjänsteman får dock inte vidta några tvångsåtgärder.

Hur deltagandet skall genomföras i administrativt hänseende skall fastställas i en överenskommelse mellan Europols direktör och de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som deltar i gruppen. Reglerna för sådana överenskommelser skall fastställas av Europols styrelse med två tredjedelars majoritet.

En europoltjänsteman skall genomföra sina uppgifter under ledning av gruppens ordförande med beaktande av de villkor som fastställs i överenskommelsen.

I enlighet med överenskommelsen får en europoltjänsteman knyta direkta kontakter med medlemmarna i gruppen och i enlighet med Europolkonventionens bestämmelser lämna information till dessa från Europols datoriserade informationssystem. Om information lämnas vid sådan direktkontakt skall Europol informera berörda nationella enheter om detta.

Information som en europoltjänsteman tar del av i en gemensam utredningsgrupp får, efter godkännande av den medlemsstat som lämnat informationen och på dess ansvar, registreras i informationssystemet i enlighet med konventionen.

Under sådan verksamhet som bedrivs av en gemensam utredningsgrupp skall en europoltjänsteman, när det gäller brott som han eller hon utsätts för eller begår, underställas den nationella lagstiftning som gäller för personer med jämförbara arbetsuppgifter i den medlemsstat där verksamheten äger rum.

Artikel 1.2 b

Det införs en ny artikel i Europolkonventionen som behandlar framställningar från Europol om inledande av brottsutredningar (artikel 3 b). Enligt artikeln bör medlemsstater behandla varje framställning från Europol om att de skall inleda, genomföra eller samordna utredningar i särskilda fall och ta sådana framställningar under vederbörligt övervägande. Europol bör vidare informeras om huruvida den begärda utredningen kommer att inledas.

Om myndigheterna i medlemsstaterna beslutar att inte följa en sådan begäran, skall de underrätta Europol om sitt beslut och skälen för det. Myndigheterna behöver dock inte ange några skäl om detta skulle skada viktiga nationella säkerhetsintressen eller äventyra genomförandet av pågående utredningar eller enskilda personers säkerhet.

Svar på framställningar från Europol och information till Europol om resultatet av utredningar bör lämnas via behöriga myndigheter i medlemsstaterna enligt Europolkonventionens bestämmelser och nationell lagstiftning.

När Europol begär att en medlemsstat skall inleda en brottsutredning, skall Europol informera Eurojust (EU:s åklagarsamarbete) om detta. Prop. 2005/06:118

Artikel 1.2 c

Det införs en ny artikel i Europokonventionen som reglerar medlemsstaternas ansvar för skada som har orsakats av en europoltjänsteman under deltagande i en gemensam utredningsgrupp (artikel 39 a). Den medlemsstat inom vars territorium skada har orsakats skall utge ersättning för den enligt vad som gäller för skada som orsakats av dess egna tjänstemän. Den staten skall sedan ha rätt att återkräva utgiven ersättning från Europol. Tvister om sådana återkrav skall hänskjutas till Europols styrelse som skall avgöra frågan med två tredjedelars majoritet.

Artikel 1.3

Ett tillägg görs till artikel 28 i Europokonventionen med innebörd att Europols styrelse med två tredjedelars majoritet skall fastställa regler för hur deltagandet i gemensamma utredningsgrupper skall genomföras i administrativt hänseende. Vidare skall styrelsen med samma majoritet avgöra tvister mellan en medlemsstat och Europol om skadeståndsansvar i samband med sådant deltagande.

Artikel 2

Artikel 41 i Europokonventionen handlar om privilegier och immunitet. Enligt denna skall Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän åtnjuta de privilegier och den immunitet som krävs för att de skall kunna utföra sina uppgifter i enlighet med det särskilda protokollet om privilegier och immunitet för Europol.

Av detta protokoll framgår att medlemmarna i Europols organ (styrelsen, styrekonomen samt budgetkommittén) och Europols personal (direktören, de biträdande direktörerna och Europols tjänstemän, med undantag av viss lokalanställd personal) åtnjuter immunitet mot varje slag av rättsligt förfarande när det gäller i tjänsten gjorda uttalanden samt utförda handlingar. Sådan immunitet kvarstår även sedan de berörda personerna har upphört att vara medlemmar i organen eller att tillhöra personalen.

Protokollet ändras nu så att immunitet inte kan beviljas för handlingar som utförs inom ramen för ett deltagande i en gemensam utredningsgrupp.

Artiklarna 3–5

I artikel 3 i 2002 års protokoll finns föreskrifter om ratificering och ikraftträdande. Protokollet träder i kraft 90 dagar efter det att samtliga stater som var medlemmar i Europeiska unionen vid tidpunkten för protokollets antagande har anmält till rådet att de genomfört protokollet enligt gällande konstitutionella bestämmelser. I artikel 4 finns bestämmelser om hur nya medlemsstater kan ansluta sig till protokollet. Artikel

5 innehåller bestämmelser om deposition av protokollet hos rådets generalsekreterare och om offentliggörande av vissa uppgifter i Europeiska unionens officiella tidning.

Prop. 2005/06:118

5 2003 års protokoll

2003 års protokoll innehåller bl.a. bestämmelser som syftar till att Europol skall kunna bistå medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter på ett effektivare sätt. Protokollet, som finns intaget i *bilaga 4*, innehåller fem artiklar. Artikel 1 omfattar olika sakliga ändringar i Europolkonventionen (i det följande ”konventionen”). Övriga artiklar behandlar ikraftträdande m.m. De sakliga ändringarna berör till övervägande del den verksamhet som bedrivs internt vid Europol. De gäller bl.a. de övergripande bestämmelserna om Europols målsättning och arbetsuppgifter samt dess behandling av uppgifter. Endast i ett avseende avser protokollet nationella förhållanden. Den ändringen innebär att medlemsstaterna ges möjlighet att tillåta även andra myndigheter än den nationella enheten att ha direktkontakt med Europol och att söka i dess register. Den nationella enheten är för Sveriges del huvudenheten för internationellt polissamarbete vid Rikskriminalpolisen.

Den närmare innebörden av artiklarna beskrivs nedan.

Artikel 1

Artikel 1.1

Artikel 2 i konventionen behandlar Europols målsättning. Ändringen innebär att den internationella brottslighet som Europol skall rikta sina insatser mot förtydligas. Ändringen innebär vidare att det räcker med skäligen misstankar – i dagsläget faktiska omständigheter – som visar på förekomsten av en brottslig organisation eller struktur för att Europol skall kunna agera. Nytt är också att rådet med enhällighet, på styrelsens förslag, skall fastställa prioriteringarna för Europol när det gäller att bekämpa och förebygga allvarliga former av internationell brottslighet.

Artikel 1.2

I artikel 3 i konventionen beskrivs Europols arbetsuppgifter. Här görs två tillägg av innebörd att Europol skall bistå med råd och forskning ”särskilt” på de uppräknade områdena och, när det gäller organisation och utrustning, ”genom att underlätta tillhandahållandet av tekniskt bistånd mellan medlemsstaterna”.

Enligt en ny artikel 3.4 skall Europol – utan att det påverkar tillämpningen av 1929 års internationella konvention för bekämpande av penningförfalskning och dess protokoll – också verka som Europeiska unionens kontaktpunkt i sina kontakter med tredje land och utomstående instanser för att bekämpa falsk eurovaluta.

Artikel 4 i konventionen handlar om de nationella enheterna. Enligt nuvarande bestämmelse är det bara den nationella enheten som får ha direktkontakt med Europol. Ändringen innebär att en medlemsstat får tillåta att även andra myndigheter har sådan direktkontakt. En myndighet som getts sådan behörighet skall dock alltid först ta kontakt med den nationella enheten som samtidigt från Europol skall få all information som sedermera utbyts.

Till följd av ändringar i Fördraget om Europeiska unionen ändras hänvisningen till fördraget (punkt 5).

När det gäller de möten som cheferna för de nationella enheterna har i syfte att bistå Europol med råd, görs det tillägget att sammanträden skall äga rum ”regelbundet, på eget initiativ eller på begäran”.

Artikel 1.4

I artikel 6 i konventionen finns bestämmelser om Europols datoriserade informationssystem. Systemet består av tre delar: ett informationsregister, ett arbetsregister för analysändamål och ett indexregister över uppgifterna i analysregister.

I en ny bestämmelse slås fast att Europol, som stöd för utförandet av sina uppgifter, också får behandla uppgifter i syfte att fastställa om uppgifterna är relevanta för Europols arbetsuppgifter och kan föras in i informationssystemet (artikel 6 a). Bakgrunden till den nya bestämmelsen är den mängd information – inte sällan på språk som kräver utökad tolkacapitet – som Europol ställts inför under de senaste åren. Rådet skall med två tredjedelars majoritet fastställa villkor för behandlingen av sådana uppgifter, särskilt vad gäller tillgång till och användning av uppgifterna samt tidsgränser för bevarande, som inte får överstiga sex månader. Vid behandlingen skall hänsyn tas till konventionens bestämmelser om data-skyddsnivå för uppgifter. Europols styrelse skall förbereda rådets beslut och därvid rådgöra med den gemensamma tillsynsmyndigheten.

Artikel 1.5

Artikel 9 i konventionen reglerar vem som har rätt till tillgång till informationsregistret. Rätten att registrera eller söka efter uppgifter i Europols informationsregister är förbehållen de nationella enheterna, sambandsmännen, direktören, de biträdande direktörerna och europoltjänstemän som fått sådan behörighet. Genom ändringen införs möjlighet även för de myndigheter som kan utses vid sidan av en nationell enhet att göra sökningar i informationsregistret. Resultatet av en sådan sökning kommer dock endast att visa om en begärd uppgift finns registrerad i registret eller ej. Om en uppgift finns registrerad kan ytterligare information begäras genom den nationella enheten. Information om vilka behöriga myndigheter som medlemsstaterna har utsett skall översändas till rådets generalsekretariat som skall offentliggöra informationen i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 10 i konventionen reglerar insamling, behandling och användning av personuppgifter i analysregister. Varje förslag till analys innebär att det bildas en analysgrupp. Gruppen består av analytiker och andra europol-tjänstemän som utsetts av Europols ledning, sambandsmän samt sakkunniga från de medlemsländer som lämnat uppgifterna eller som berörs av analysen. Endast analytikerna har i dagsläget rätt att registrera och använda uppgifter i analysregistren. Nu görs den ändringen att alla deltagare i en analysgrupp får söka efter uppgifter i sådana register. Liksom idag skall dock endast en analytiker ha rätt att föra in och ändra uppgifter.

I samma artikel i konventionen behandlas också spridning och användning av analysuppgifter. För närvarande är det den medlemsstat som överför uppgifter till Europol som skall bedöma hur känslig en överförd uppgift är. Spridning och operativ användning av analysuppgifter skall bestämmas i samråd med de övriga deltagarna i analysgruppen. Den ändring som nu genomförs innebär att detta samrådsförfarande tas bort. Först om det inte går att fastställa vilken medlemsstat som har överfört uppgifterna skall beslutet fattas av analysdeltagarna. Ytterligare en nyhet i artikeln är att förbudet att sprida eller använda uppgifter, utan att i förväg komma överens om detta med de medlemsstater som i första hand berörs, inte bara gäller en medlemsstat som ansluter sig till en pågående analys utan även en medverkande expert som ansluter sig till en sådan.

I artikel 10 i konventionen införs också en bestämmelse om att Europol får bjuda in experter från tredje land eller utomstående instanser. Med sådana instanser avses enligt artikel 10.4 bl.a. de organ som har upprättats med stöd av Europeiska unionens grundfördrag, andra offentligrättsliga organ som har upprättats inom ramen för EU, internationella organisationer samt Interpol. Dessa experter får medverka i en analysgrupps verksamhet om vissa förutsättningar är uppfyllda (artikel 10.9). Det skall sålunda finnas ett gällande avtal om informationsutbyte, inklusive personuppgifter, och sekretess mellan Europol och landet eller instansen ifråga. Medverkandet skall vidare ligga i medlemsstaternas intressen och landet eller instansen ifråga skall beröras direkt av analysarbetet. Deltagarna i analysgruppen skall också vara ense om medverkandet. Dessutom gäller att medverkandet skall underställas ett s.k. arrangemang mellan Europol och det tredje landet eller instansen. Reglerna för sådana arrangemang skall fastställas av Europols styrelse genom beslut med två tredjedelars majoritet. Innehållet i arrangemangen skall sändas till den gemensamma tillsynsmyndigheten för eventuella synpunkter.

Artikel 1.7

I artikel 12 i konventionen finns en bestämmelse om upprättandet av analysregister. Bestämmelsen innebär att Europol för varje analysregister skall upprätta särskilda instruktioner med detaljerade föreskrifter om innehållet som Europols styrelse skall godkänna. Bestämmelsen ändras nu så att det i stället är Europols direktör som skall godkänna instruktionerna. Styrelsen och den gemensamma tillsynsmyndigheten skall ome-

delbart underrättas av direktören om instruktionen och få del av akten. Den gemensamma tillsynsmyndigheten får till styrelsen lämna alla synpunkter som den anser nödvändiga inom en viss tidsperiod som direktören bestämmer. Enligt en ny bestämmelse får styrelsen när som helst beordra direktören att ändra en instruktion för upprättande eller avslutande av analysregister. Styrelsen skall också besluta från vilket datum sådana ändringar eller avslutande skall gälla (artikel 12.3).

Enligt ytterligare en ny bestämmelse får ett analysregister inte bevaras under längre tid än tre år (artikel 12.4). Före utgången av denna period skall dock Europol undersöka om det är nödvändigt att registret bevaras. Europols direktör får, om det är nödvändigt för registrets ändamål, lämna instruktion om att registret skall bevaras under ytterligare en treårsperiod.

Artikel 1.8

I artikel 16 i konventionen finns bestämmelser om upprättandet av kontrollrapporter om uttag av personuppgifter ur Europols register. Syftet med sådana rapporter är att göra det möjligt att kontrollera att utlämnandet av uppgifter har skett i enlighet med gällande bestämmelser. Europol skall, enligt konventionens hittills gällande lydelse, upprätta sådana rapporter om minst var tionde åtkomst som rör personuppgifter och för varje begäran som görs inom ramen för informationsregistret.

Artikeln ändras så att Europol i stället skall inrätta lämpliga mekanismer som möjliggör en sådan kontroll. Styrelsen skall anta detaljbestämmelser härom efter att ha hört den gemensamma tillsynsmyndigheten.

Artikel 1.9

Enligt artikel 18 i konventionen får Europol överföra personuppgifter till tredje land och utomstående instanser. För detta krävs att ett utlämnande i det enskilda fallet behövs för att förebygga eller bekämpa brott som ligger inom Europols behörighet, att mottagaren har en tillfredställande skyddsnivå för uppgifterna och att utlämnandet överensstämmer med av rådet beslutade generella regler.

Genom en ändring i artikel 18 införs en möjlighet att i sådana råde-regler i undantagsfall göra avvikelser från kravet på tillräcklig skyddsnivå. En förutsättning för överföring är dock att Europols direktör anser att överföringen är absolut nödvändig för att skydda de berörda medlemsstaternas väsentliga intressen inom ramen för Europols målsättning eller för att förhindra en överhängande fara för brott. Direktören skall under alla omständigheter beakta dataskyddsnivån i landet eller instansen i fråga i syfte att göra en avvägning mellan denna och ovan nämnda intressen.

Artikel 1.10

I artikel 21 i konventionen behandlas tidsfrister för bevarande och gallring av uppgifter i register. Personuppgifter som förekommer i informations- och analysregistren får bevaras i högst tre år. Denna bestämmelse ändras så att det varje år skall undersökas om de personuppgifter rörande

personer som finns i analysregistren behöver bevaras ytterligare. Bevarandet av uppgifter i sådana register får inte sträcka sig längre än den tid som registret existerar.

Artikel 1.11

Artikel 22 i konventionen innehåller bestämmelser om bevarande och rättelse av uppgifter i akter. Med akter avses andra sammanställningar av uppgifter än dataregister. Bestämmelsen ändras så att principerna i de gemensamma bestämmelserna om informationsbehandling som finns i Europolkonventionen skall tillämpas även på uppgifter i akter.

Artikel 1.12

Bestämmelser om den gemensamma tillsynsmyndigheten finns i artikel 24 i konventionen. Denna myndighet har till uppgift att utöva tillsyn över att lagring, behandling och användning av personuppgifter i Europol sker på ett sätt som inte strider mot Europolkonventionen eller kränker enskildas rätt. Myndigheten skall regelbundet upprätta aktivitetsrapporter som skall översändas till rådet. Ändringen innebär att rapporter skall översändas även till Europaparlamentet.

Artikel 1.13

Artikel 26 i konventionen handlar om Europols rättskapacitet. Till följd av ändringar i Fördraget om Europeiska unionen ändras hänvisningen till fördraget.

Artikel 1.14

I artikel 28 i konventionen finns bestämmelser om Europols styrelse och dess arbetsuppgifter. Styrelsen skall bl.a. delta i utvidgningen av Europols målsättning. Denna bestämmelse ändras så att styrelsen i stället skall delta i fastställandet av prioriteringar för Europol när det gäller att bekämpa och förebygga allvarliga former av internationell brottslighet inom dess mandat enligt den ändrade artikeln 2. Vidare föreskrivs att styrelsen skall delta i fastställandet av villkoren för behandling av den typ av uppgifter som nämns i den nya artikeln 6 a om Europols informationsbehandling, för att fastställa om sådana uppgifter är relevanta för Europols arbetsuppgifter och kan föras in i informationssystemet (punkt 3 a). Nytt är också att styrelsen med två tredjedelars majoritet skall fastställa reglerna för arrangemangen för att experter från tredje land och utomstående instanser, i enlighet med den nya artikeln 10.9, skall få medverka i en analysgrupps verksamhet (punkt 4 a).

Artikel 28 ändras vidare så att styrelsen, i konsekvens med den nya artikeln 12.3, får beordra direktören att ändra en instruktion för upprättande eller avslutande av ett register.

Styrelsen skall, enligt en ny artikel 32 a om rätt till tillgång till Europols handlingar, med två tredjedelars majoritet anta regler för sådan tillgång (punkt 14 a).

Enligt ytterligare en ändring skall styrelsen, i enlighet med artikel 43, delta i eventuella ändringar av konventionen eller dess bilaga.

Styrelsen skall varje år enhälligt anta en verksamhetsberättelse för det gångna året och en verksamhetsplan om den framtida verksamheten. Dessa båda handlingar skall underställas rådet. Bestämmelsen ändras nu så att den knyter an till vad som sägs om Europols målsättning i artikel 2. Nytt är vidare att rådet skall översända verksamhetsberättelsen och verksamhetsplanen till Europaparlamentet för kännedom.

Artikel 1.15

Artikel 29 i konventionen handlar om Europols direktör. I artikel 29.3 räknas dennes ansvarsområden upp. Det rör sig bl.a. om verkställandet av Europols uppgifter, den löpande administrationen och ledningen av personalen. En nyhet är att direktören också skall ansvara för ”alla andra uppgifter som denna konvention eller styrelsen anförtrot denne”. Vidare utvidgas ansvaret till att regelbundet hålla styrelsen underrättad om genomförandet av prioriteringarna enligt den ändrade artikeln om Europols målsättning.

Artikel 1.16

Artikel 30 handlar om Europols personal. Till följd av ändringar i Fördraget om Europeiska unionen stryks hänvisningen till fördraget.

Artikel 1.17

Europolkonventionen innehåller i dag ingen bestämmelse om allmänhetens tillgång till Europols handlingar. I en ny artikel 32 a införs nu en sådan bestämmelse. Europols styrelse skall, på förslag av Europols direktör, med två tredjedelars majoritet anta regler för tillgång till Europols handlingar för unionens medborgare och fysiska eller juridiska personer som är bosatta eller har sitt säte i en medlemsstat. Reglerna skall utformas med beaktande av de principer och begränsningar som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar.

Artikel 1.18

Artikel 34 i konventionen handlar om information från rådet till Europaparlamentet. Genom ändringar i artikeln införs nu ett nytt samrådsförfarande. Rådet skall, i enlighet med det förfarande för samråd som slagits fast i Fördraget om Europeiska unionen, på initiativ av en medlemsstat eller på förslag från kommissionen, samråda med Europaparlamentet innan rådet beslutar om någon av de åtgärder som avses i artiklarna 10.1, 10.4, 18.2, 24.7, 26.3, 30.3, 31.1, 42.2 eller om Europolkonvention eller dess bilaga skall ändras.

I en ny artikel 34.2 föreskrivs att rådets ordförandeskap eller dess företrädare får framträda inför Europaparlamentet för att diskutera all-

männa frågor som gäller Europol. Ordförandeskapet eller dess företrädare får bistås av Europols direktör och skall, i likhet med vad som redan gäller enligt artikel 32.2, iaktta diskretions- och tystnadsplikt.

Av en ny artikel 34.3 framgår att de skyldigheter som avses i artikel 34 inte skall påverka de nationella parlamentens rättigheter eller de allmänna principer som är tillämpliga på förhållandet till Europaparlamentet enligt Fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 1.19

Artikel 35 i konventionen behandlar Europols budget och innebär bl.a. att styrelsen enhälligt skall anta en femårig finansiell plan som skall fastställas av rådet. Ändringen innebär att rådet skall vidarebefordra planen till Europaparlamentet för kännedom.

Artikel 1.20

I artikel 39 i konventionen behandlas Europols avtalsrättsliga förpliktelser och forum i skadeståndstvister. Enligt bestämmelsen skall de domstolar i medlemsstaterna som är behöriga att pröva tvister om Europols ansvar utses genom hänvisning till relevanta bestämmelser i Brysselkonventionen. Ändringen innebär att hänvisning i stället görs till rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.

Artikel 1.21

Artikel 42 i konventionen handlar om Europols förbindelser med tredje land och utomstående instanser. En nyhet är att Europol skall upprätta och upprätthålla ett nära samarbete med Eurojust i den mån det är relevant för genomförandet av Europols uppgifter och för att uppnå dess mål. Därvid skall behovet av att undvika dubbelarbete beaktas. De grundläggande delarna i ett sådant samarbete skall fastställas genom avtal.

Artikel 1.22

Bestämmelser om formerna för ändring av Europolkonventionen finns i artikel 43 i konventionen. Till följd av ändringar i Fördraget om Europeiska unionen stryks nu hänvisningen till fördraget. Sedan tidigare gäller att rådet, på initiativ av en medlemsstat och efter det att styrelsen undersökt frågan, enhälligt får besluta att ändra bilagan till konventionen genom att tillägga, ändra eller komplettera definitionerna rörande de former av brottslighet som avses i bilagan. Den ändring som nu genomförs innebär att denna beslutanderätt inte längre förutsätter initiativ från någon medlemsstat. Dessutom anges att rådet får ändra bilagan genom att lägga till andra former av internationell brottslighet.

Ändringarna i Europolkonventionen föranleder vissa redaktionella ändringar i bilagan till konventionen. Dessa räknas upp i artikeln.

Artikel 1.24

Till följd av ändringar i Fördraget om Europeiska unionen stryks hänvisningen till fördraget i artiklarna 10.1, 10.4, 18.2, 29.1, 29.6, 30.3, 31.3, 35.5, 35.9, 36.3, 40.1, 41.3, 42.2 och 43.1 i konventionen.

Artiklarna 2–5

I artikel 2 i 2003 års protokoll finns föreskrifter om ratificering och ikraftträdande. 2003 års protokoll träder i kraft 90 dagar efter det att samtliga stater som var medlemmar i Europeiska unionen vid tidpunkten för protokollets antagande har anmält till rådet att de genomfört protokollet enligt gällande konstitutionella bestämmelser. I artikel 3 behandlas frågan om ikraftträdande i förhållande till ett tidigare av medlemsstaterna undertecknat protokoll med ändringar i Europolkonventionen såvitt avser penningtvätt (EUT C 358, 13.12.2000, s. 2). I artikel 4 finns bestämmelser om hur nya medlemsstater kan ansluta sig till 2003 års protokoll. Artikel 5 innehåller bestämmelser om deposition av protokollet hos rådets generalsekreterare och om offentliggörande av vissa uppgifter i Europeiska unionens officiella tidning.

6 Schengens informationssystem

Schengens informationssystem (SIS) inrättades enligt 1990 års konvention om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna¹ (Schengenkonventionen). Schengenkonventionen införlivades i EU genom Amsterdamfördraget den 1 maj 1999.

SIS är ett datasystem som hittills har varit tillgängligt endast för de myndigheter i medlemsstaterna som bekämpar brott, utför gränskontroller och fattar beslut om viseringar och uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare. Systemet är en av flera ”kompensatoriska åtgärder” som ingår i Schengenregelverket. Med detta menas åtgärder som avser att minska risken för att den fria rörligheten för personer inom Schengen ger upphov till ökad brottslighet och illegal invandring. SIS innehåller i huvudsak två typer av uppgifter. Det är dels uppgifter som skall hindra tredjelandsmedborgare som är utvisade eller anses utgöra en säkerhetsrisk från att komma in i Schengenområdet, den så kallade spärllistan. Därutöver registreras uppgifter som gäller efterspanade personer och föremål i syfte att bekämpa brott inom Schengenområdet. När det gäller föremål skall registrering ske av sådana föremål som har efterlysts för

¹ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19. Konventionen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 871/2004 (EUT L 162, 30.4.2004, s. 29).

beslag eller för att användas som bevismaterial vid rättegång i brottmål. I Schengenkonventionen finns närmare angivet vilka kategorier av föremål som här avses. Det gäller bl.a. stulna, bortförda eller försvunna motorfordon, husvagnar och släpvagnar med viss minsta motorstorlek respektive tjänstevikt (artikel 100). I februari 2005 beslutade rådet att vissa ytterligare kategorier av föremål skall registreras i SIS (2005/211/RIF), *se bilaga 5*. Det gäller bl.a. stulna, bortförda, försvunna eller ogiltigförklarade registreringsbevis och registreringsskyltar för fordon. Det har ännu inte bestämts när denna ändring skall träda i kraft. Rådet förväntas fatta ett nytt beslut om detta inom kort. Endast de myndigheter som ansvarar för gränskontroll, brottsbekämpning och utfärdandet av viseringar och uppehållstillstånd har enligt den gällande lydelsen av Schengenkonventionen rätt att ta del av uppgifter i SIS. För svenskt vidkommande regleras rätten att ta del av uppgifter i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem och förordningen (2000:836) om Schengens informationssystem.

Den nu antagna förordningen från Europaparlamentet och rådet innebär att det införs en ny artikel i Schengenkonventionen med innebörd att även de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon skall få direkt tillgång till vissa uppgifter i SIS (artikel 102 A). Det gäller uppgifter om motorfordon, släpvagnar, husvagnar samt registreringsbevis och registreringsskyltar för fordon. Syftet med ändringen är att man lättare skall kunna upptäcka och förhindra att stulna eller försvunna fordon transporteras mellan olika EU-länder för att registreras i en ny identitet. Förslaget har således ett brottsbekämpande syfte. Förordningen trädde i kraft den 11 augusti 2005 och skall tillämpas från och med den 11 januari 2006.

7 Överväganden

7.1 Sveriges tillträde till protokollen

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner 2002 års protokoll och 2003 års protokoll.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har tillstyrkt förslaget eller inte haft någon invändning mot det.

Skälen för regeringens förslag: Sverige har deltagit i det brottsbekämpande samarbetet inom ramen för Europolkonventionen sedan Europols verksamhet inleddes år 1999. Den koordinering av nationella insatser för brottsbekämpning som sker genom Europol möjliggör att brottsutredningar kan bedrivas samordnat i flera länder. Sådan samordning är mycket viktig när det gäller polisens möjlighet att utreda gränsöverskridande brottslighet.

För att 2002 års protokoll och 2003 års protokoll skall träda i kraft krävs att medlemsstaterna tillträder dem i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser. Protokollen kommer i olika avseenden att stärka Europols möjligheter att stödja medlemsstaterna i deras brottsbekäm-

pande verksamhet. Enligt regeringens uppfattning finns det goda skäl för Sverige att tillträda protokollen. Prop. 2005/06:118

Enligt 10 kap. 2 § regeringsformen skall riksdagen godkänna protokollen. Regeringen föreslår därför att riksdagen godkänner dem.

7.2 Behovet av författningsändringar

7.2.1 2002 års protokoll

Regeringens förslag: Den nuvarande bestämmelsen om svenska statens ansvar för skada som uppkommer då en utländsk tjänsteman utför uppgifter i en gemensam utredningsgrupp i Sverige skall tillämpas på motsvarande sätt i fråga om en tjänsteman vid Europol.

Immunitet enligt lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall skall inte omfatta medlemmarna i Europols organ, Europols direktör, biträdande direktörer och tjänstemän, när det gäller sådana handlingar som utförs i tjänsten och som är nödvändiga för att utföra uppgifter i gemensamma utredningsgrupper.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har tillstyrkt förslaget eller inte haft något att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Europols deltagande i gemensamma utredningsgrupper

Artikel 3 i Europolkonventionen reglerar Europols arbetsuppgifter. Som närmare beskrivits i avsnitt 4 utvidgas dessa genom 2002 års protokoll på så vis att Europols tjänstemän kan delta i en stödjande funktion i gemensamma utredningsgrupper. Behöriga myndigheter i två eller flera medlemsstater får genom en överenskommelse inrätta en gemensam utredningsgrupp för brottsutredningar i en eller flera av de medlemsstater som inrättat gruppen. De medlemsstater som har inrättat gruppen beslutar om dess sammansättning, syfte och varaktighet. Gruppen skall arbeta i enlighet med gällande lag i den medlemsstat på vars territorium den verkar. En tjänsteman från Europol får, inom de gränser som anges i den lagstiftningen och i enlighet med överenskommelser mellan Europols direktör och ansvariga nationella myndigheter, delta i all verksamhet och utbyta information med övriga medlemmar i gruppen. Några tvångsåtgärder får dock inte vidtas.

Europols verksamhet i allmänhet styrs inte av någon svensk författning. Den möjlighet som nu införs för en tjänsteman från Europol att delta i en stödjande funktion i gemensamma utredningsgrupper kräver därför i sig inte någon författningsändring. Detta innebär dock inte att följderna av ett sådant deltagande inte behöver regleras.

Genom 2002 års protokoll införs en ny artikel 39 a i Europolkonventionen. Artikeln reglerar en medlemsstats ansvar för skador som vållas av Europols tjänstemän när de deltar i en gemensam utredningsgrupp i en medlemsstat. I 8 § lagen om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar finns bestämmelser som reglerar svenska statens ansvar

att ersätta skada som vållas av tjänstemän från andra medlemsstater när de deltar i en gemensam utredningsgrupp i Sverige. För sådana fall skall svenska staten ersätta skadan som om det hade varit svenska tjänstemän som orsakat den.

Ändringen av Europolkonventionen innebär att denna ordning för statens ansvar skall gälla även när det är en tjänsteman från Europol som har orsakat skada. Paragrafen bör kompletteras i enlighet härmed.

Om staten har betalat skadestånd på denna grund, skall den enligt protokollet ha rätt att kräva det utbetalda beloppet åter av Europol. Om något annat inte överenskommits, skall Europol ersätta hela det belopp som utbetalats. Eventuella tvister som uppstår med anledning av sådana återkrav skall hänskjutas till Europols styrelse. Frågan om svenska statens rätt att återkräva utgiven ersättning följer av protokollet och de eventuella överenskommelser som träffas med medlemsstaterna. Någon lagreglering i denna del är således inte aktuell.

Som nämnts i avsnitt 4 innebär 2002 års protokoll vidare att de tjänstemän från Europol som deltar i en gemensam utredningsgrupp inte skall åtnjuta den immunitet som de annars har. Frågor om immunitet och privilegier för internationella organ och personer med anknytning till sådana organ regleras i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Av bilagan till lagen framgår att sådan immunitet gäller för medlemmarna i Europols organ, Europols direktör, biträdande direktörer och tjänstemän (punkt 52). För att genomföra protokollet skall en hänvisning till detta göras i bilagan. Någon reglering av immunitetens omfattning behöver dock inte göras. Av 4 § lagen om immunitet och privilegier i vissa fall följer nämligen att immunitet gäller enligt vad som bestämts i avtal som är i kraft i förhållande till Sverige. Begränsningen kommer alltså att följa redan av det aktuella protokollet sedan Sverige har tillträtt det.

Under en sådan verksamhet som bedrivs av en gemensam utredningsgrupp skall en europoltjänsteman, när det gäller brott som han eller hon utsätts för eller begår, underställas den nationella lagstiftning som gäller för personer med jämförbara arbetsuppgifter i den medlemsstat där verksamheten äger rum. Detta väcker frågan om det behövs någon särskild bestämmelse om en sådan tjänstemans straffrättsliga skydd och ansvar när han eller hon deltar i en gemensam utredningsgrupp.

Bestämmelser som syftar till att skydda en person i hans eller hennes myndighetsutövning finns i 17 kap. 1, 2, och 4 §§ brottsbalken (hot mot tjänsteman, förgripelse mot tjänsteman och våldsamt motstånd). I 20 kap. 1 § brottsbalken finns en straffbestämmelse om ansvar för tjänstefel som begås vid myndighetsutövning.

Till grund för bedömningen av frågan om straffrättsligt skydd respektive ansvar när det gäller Europols tjänstemän ligger, enligt den nya artikeln 3 a i Europolkonventionen, rambeslutet av den 13 juni 2002 om gemensamma utredningsgrupper. Utgångspunkten för bedömningen är densamma som beträffande tjänstemän från andra medlemsstater än den i vilken gruppen är verksam. Enligt artikel 1.6 i rambeslutet får sådana tjänstemän anförtros utredningsåtgärder. Som uttalades i förarbetena till lagen (2003:1174) om gemensamma utredningsgrupper för brottsutredningar, som tillkom för att Sverige skulle kunna leva upp till åtagandena i rambeslutet, förutsätter rambeslutet emellertid inte något överlämnande

av myndighetsutövning för att kunna genomföras (se prop. 2003/04:4 s. 32 f.). Prop. 2005/06:118

Enligt artikel 1.12 i rambeslutet får även andra personer än tjänstemän från de medlemsstater som inrättat den gemensamma utredningsgruppen delta i gruppens verksamhet. Sådana personer kan t.ex. vara tjänstemän från Europol och Eurojust. Enligt artikel 3 a i Europolkonventionen skall Europols tjänstemän därvid delta i en stödjande funktion och de kan utbyta information med gruppens övriga medlemmar. De får emellertid inte vidta några tvångsåtgärder.

Såsom har bedömts vara fallet med tjänstemän från andra medlemsstater än den i vilken gruppen är verksam, förutsätts inte heller en tjänsteman från Europol kunna vidta åtgärder som innebär myndighetsutövning. Någon särskild bestämmelse om en europoltjänstemans straffrättsliga skydd och ansvar är således inte nödvändig.

Information som en europoltjänsteman får, när han eller hon deltar i en gemensam utredningsgrupp, skall kunna registreras i någon del av informationssystemet, dvs. i informationsregistret eller ett analysregister, i enlighet med konventionen. En förutsättning är dock att den medlemsstat som lämnat informationen har godkänt det. Bestämmelsen om medlemsstatens godkännande kräver ingen ändring av lag.

Framställningar från Europol om inledande av utredningar m.m.

Som framgått av redogörelsen under avsnitt 4 ovan innebär 2002 års protokoll vidare (artikel 3 b) att medlemsstaterna bör behandla varje framställning från Europol om att inleda, genomföra eller samordna utredningar i särskilda fall och ta sådana framställningar under vederbörligt övervägande. Vidare bör Europol informeras om huruvida den begärda utredningen kommer att inledas. Om en medlemsstat beslutar att inte efterkomma en sådan framställning, skall Europol, med visst undantag, underrättas om detta.

Europols verksamhet är riktad mot allvarlig internationell brottslighet och framställningar från Europol till Sverige enligt ovan kommer således att röra sådan kriminalitet. Enligt svensk rätt skall en förundersökning inledas så snart det på grund av angivelse eller av annat skäl finns anledning att anta att ett brott som hör under allmänt åtal har förövats. En framställning från Europol kan alltså leda till att en förundersökning inleds. Några nya bestämmelser för att leva upp till protokollet i denna del är inte nödvändiga.

De instruktioner till berörda myndigheter som behövs med anledning av bestämmelserna om underrättelse till Europol kan meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Någon bestämmelse i lag behövs alltså inte i denna del.

Övriga ändringar

Utöver de ändringar som behandlats ovan avser protokollet endast förhållanden som rör Europol internt. Någon lagändring i dessa delar är inte aktuell.

Regeringens bedömning: Det krävs inte någon lagändring för att genomföra 2003 års protokoll.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har delat bedömningen eller inte haft något att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: De bestämmelser som berörs av 2003 års protokoll reglerar, utom i ett avseende, den interna verksamheten vid Europol. Det rör sig främst om reglering av målsättning, arbetsuppgifter, datasystem, dataskydd, styrelse, tillgång till handlingar, information till rådet respektive Europaparlamentet samt Europols budget. I dessa delar är det inte aktuellt med några ändringar av svensk lag.

För närvarande är det bara den nationella enheten som får ha direktkontakt med Europol och söka i Europols informationsregister. Den ändring som rör nationella förhållanden innebär att medlemsstaterna får bestämma att även andra myndigheter får ha direktkontakt med Europol och söka i dess register. Med myndigheter förstås här inte bara polismyndigheter utan också andra offentliga organ som enligt nationell lagstiftning är behöriga att förebygga och bekämpa brottslighet, för Sveriges del bl.a. Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Kustbevakningen, Tullverket och Skatteverket. Resultatet av en sådan sökning får dock endast visa om den begärda uppgiften finns eller inte finns i registret. Om sökningen resulterar i en träff, får myndigheten vända sig till den nationella enheten för att få ytterligare information.

Den svenska nationella enheten (huvudenheten för internationellt polissamarbete) är som ovan angivits inrättad vid Rikskriminalpolisen. Detta framgår av 2 § i förordningen (1989:773) med instruktion för Rikspolisstyrelsen. Om Sverige vill utnyttja den möjlighet som konventionen nu erbjuder, är detta något som kan regleras i förordning.

7.2.3 Schengens informationssystem

Regeringens förslag: Regeringen bemyndigas att meddela föreskrifter om rätt för den myndighet som utfärdar registreringsbevis för fordon, för närvarande Vägverket, att få ut sådana uppgifter ur Schengens informationssystem som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1160/2005 av den 6 juli 2005.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har tillstyrkt förslaget eller inte haft något att invända mot det. *Tullverket* har föreslagit att lagen (2000:344) om Schengens informationssystem ändras så att det tydligare framgår att även uppgifter om registreringsbevis och registreringsskyltar får registreras.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 9 § lagen (2000:344) om Schengens informationssystem (SIS) skall uppgifter ur registret lämnas ut om det begärs av polismyndigheter, Tullverket, Kustbevakningen och Migrationsverket när de utför gränskontroller eller bistår i sådan verksamhet. Uppgifter skall vidare lämnas ut till åklagarmyndigheter, polis-

myndigheter, Tullverket och Kustbevakningen när de utför undersökningar och andra kontroller än gränskontroller i sin verksamhet för att förebygga och utreda brott. Uppgifter skall också lämnas ut till polismyndigheter i deras verksamhet för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet. Härutöver har regeringen bemyndigats att meddela föreskrifter om att myndigheter som prövar ansökningar om visering och uppehållstillstånd skall ha tillgång till vissa begränsade uppgifter ur registret (den s.k. spärrlistan). Med stöd av bemyndigandet föreskrivs i förordningen (2000:836) om Schengens informationssystem att Regeringskansliet, Migrationsverket, Utlänningsnämnden och svenska utlandsmyndigheter skall ha tillgång till sådana uppgifter.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1160/2005 innebär – som har berörts i avsnitt 6 – att de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon, för svensk del Vägverket, skall ges direkt tillgång till uppgifter om sådana motorfordon, släpvagnar, husvagnar samt registreringsbevis och registrerings skyltar för fordon som skall registreras i SIS. För att Sverige skall leva upp till dessa bestämmelser krävs en ändring av de svenska reglerna om rätt att få ut uppgifter ur SIS. Detta bör författningstekniskt lösas på samma sätt som för de myndigheter som prövar ansökningar om viseringar och uppehållstillstånd. Genom ett tillägg i lagen om Schengens informationssystem bör alltså regeringen bemyndigas att meddela föreskrifter om att den myndighet som utfärdar registreringsbevis, för närvarande Vägverket, skall ha rätt att få ut uppgifter ur registret. Närmare bestämmelser om vilka uppgifter som får lämnas ut bör meddelas i förordning. Också Vägverkets rätt till direktåtkomst bör regleras i förordning.

Enligt lagen om Schengens informationssystem skall registret innehålla bl.a. uppgifter om föremål som efterlysts för beslag eller för att användas som bevismaterial vid rättegång i brottmål. I konventionen finns närmare angivet vilka kategorier av föremål som här avses. Det gäller bl.a. stulna, bortförda eller försvunna motorfordon, husvagnar och släpvagnar med viss minsta motorstorlek respektive tjänstevikt (artikel 100). Som nämnts ovan under avsnitt 6 beslutade rådet i februari 2005 att vissa ytterligare kategorier av föremål skall registreras i SIS (2005/211/RIF). Det gäller bl.a. stulna, bortförda, försvunna eller ogiltigförklarade registreringsbevis och registrerings skyltar för fordon. Det har ännu inte bestämts när denna ändring skall träda i kraft. *Tullverket* har föreslagit att det skall göras en ändring i lagen så att det framgår att även dessa uppgifter får registreras i SIS. Enligt regeringens bedömning behövs dock inget sådant tillägg, eftersom såväl registreringsbevis som registrerings skyltar omfattas av det nuvarande uttrycket föremål.

8 Ekonomiska konsekvenser

2002 års protokoll innebär som nämnts att tjänstemän från Europol skall kunna delta i en stödjande funktion i gemensamma utredningsgrupper. I denna del kan den nya bestämmelsen om svenska statens skadeståndsansvar visserligen initialt komma att medföra vissa ökade utgifter om en tjänsteman från Europol orsakar skada här i landet. Några ökade kostna-

der för det allmänna sammantaget kan det dock inte bli fråga om, eftersom staten genom regress mot Europol skall kunna få tillbaka de belopp som betalats ut. Inte heller i övrigt kommer bestämmelserna i det protokollet att medföra några ökade kostnader för det allmänna.

2003 års protokoll rör huvudsakligen interna förhållanden för Europol. Dessa ändringar kan inte medföra några ökade kostnader för det allmänna. Detsamma gäller om Sverige väljer att utnyttja möjligheten att låta andra myndigheter än den nationella enheten söka i Europols register. Tvärtom kan detta leda till besparingar genom ökad effektivitet i den verksamhet som berörs.

De ändringar som rör tillgången till Schengens informationssystem kommer initialt att medföra vissa kostnader hos berörda myndigheter, dvs. Rikspolisstyrelsen som för registret och Vägverket som skall ges direkt tillgång till det. Dessa kostnader, som framför allt kommer att avse tekniska förändringar för att göra det möjligt för Vägverket att få tillgång till uppgifter ur SIS, måste dock rymmas inom de anslag som gäller för myndigheterna. När systemet väl är genomfört bör det allmänna brottsförbyggande syftet bakom ändringarna dessutom kunna leda till vissa besparingar för det allmänna.

9 Ikraftträdande

Regeringens förslag: De föreslagna ändringarna i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall respektive lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar skall träda i kraft den dag regeringen bestämmer. Den föreslagna ändringen i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem skall träda i kraft den 1 juli 2006.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har tillstyrkt förslaget eller inte haft något att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: 2002 års protokoll träder i kraft nittio dagar efter det samtliga medlemsstater anmält att de genomfört protokollet. Det går alltså inte att nu fastslå när protokollet träder i kraft. De föreslagna lagändringarna i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall och i lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar bör därför träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

Den föreslagna ändringen i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem är en följd av Europaparlamentets och rådets förordning, som skall börja tillämpas den 11 januari 2006. Ändringen bör träda i kraft så snart som möjligt efter att den behandlats av riksdagen, lämpligen den 1 juli 2006.

10.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall

Punkt 52 i bilagan

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
52. Europol	Medlemmarna i Europols organ, Europols direktör, biträdande direktörer och tjänstemän	Konvention som utarbetats på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) med protokoll om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän, utarbetat på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen och artikel 41.3 i Europolkonventionen, <i>rådets akt av den 28 november 2002 om utarbetande av ett protokoll om ändring av konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) och protokollet om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän.</i>

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 7.2.1. Medlemmar i Europols organ, Europols direktör, biträdande direktörer och tjänstemän omfattas av immunitet enligt förevarande punkt. Den ändring som nu införs innebär att en hänvisning görs till 2002 års protokoll. Av 4 § i lagen följer att immunitet gäller enligt vad som bestämts i avtal som är i kraft i förhållande till Sverige. Genom Sveriges tillträde till protokollet om ändring av Europolkonventionen kommer alltså den begränsning av immuniteten som anges i protokollet att gälla.

10.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar

8 §

Om en utländsk tjänsteman utför uppgifter i en gemensam utredningsgrupp i Sverige, skall svenska staten i stället för den utländska myndigheten eller tjänstemannen ersätta skada som uppkommer i samband med den gemensamma utredningsgruppens verksamhet i Sverige och för vilken den utländska myndigheten eller tjänstemannen skulle ha varit skadeståndsskyldig om svensk lag varit tillämplig på dem. Svenska staten skall dock inte ersätta skada som drabbar den utländska myndigheten eller tjänstemannen.

Vid tillämpningen av första stycket skall Europol och en tjänsteman där jämföras med utländsk myndighet och utländsk tjänsteman.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 7.2.1. I paragrafens första stycke regleras svenska statens ansvar att, i stället för en utländsk myndighet eller tjänsteman, ersätta skada som uppkommer i samband med en gemensam utredningsgrupps verksamhet här i landet. I det nya andra stycket föreskrivs att bestämmelsen i första stycket om en utländsk myndighet och tjänsteman skall tillämpas på motsvarande sätt för Europol och en tjänsteman där. Den svenska statens ansvar att träda in och betala skadestånd skall alltså gälla även om skadan orsakas av en tjänsteman från Europol när denne deltar i en sådan utredningsgrupp.

14 §

Bestämmelserna om skadestånd i 8 § *första stycket* och 9 § skall tillämpas i ett ärende om kontrollerad leverans enligt denna lag, om detta följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Bestämmelsen i förevarande paragraf tar inte sikte på sådana förhållanden som avses i det nya andra stycket i 8 §. Hänvisningen till paragrafen har därför ändrats.

17 §

Bestämmelserna om skadestånd i 8 § *första stycket* och 9 § skall tillämpas vid samarbete enligt 15 §, om detta följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Bestämmelsen i förevarande paragraf tar inte sikte på sådana förhållanden som avses i det nya andra stycket i 8 §. Hänvisningen till paragrafen har därför ändrats.

10.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem

9 §

Uppgifter ur registret skall lämnas ut om det begärs av

1. polismyndigheter, Tullverket, Kustbevakningen och Migrationsverket när de utför gränskontroller eller bistår i sådan verksamhet,
2. åklagarmyndigheter, polismyndigheter, Tullverket och Kustbevakningen när de utför undersökningar och andra kontroller än gränskontroller i sin verksamhet för att förebygga och utreda brott, samt
3. polismyndigheter i deras verksamhet för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet.

Regeringen får meddela föreskrifter om att myndigheter som prövar ansökningar om visering och uppehållstillstånd skall ha tillgång till uppgifter enligt 3 § 2 (spärlista) och att den myndighet som ansvarar för utfärdande av registreringsbevis för fordon skall ha tillgång till uppgifter enligt 3 § 7. Regeringen får också meddela föreskrifter om att myndigheter får ha direktåtkomst till registret.

Ändringen i paragrafen innebär att regeringen bemyndigas att meddela föreskrifter som innebär att Vägverket i sin verksamhet att utfärda registreringsbevis ges tillgång till vissa uppgifter i Schengens informationssystem (SIS). Frågan har behandlats i avsnitt 7.2.3.

Förslag till lag om ändring i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall

Härigenom föreskrivs att bilagan¹ till lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
52. Europol	Medlemmarna i Europols organ, Europols direktör, biträdande direktörer och tjänstemän	Konvention som utarbetats på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) med protokoll om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän, utarbetat på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen och artikel 41.3 i Europolkonventionen.

¹ Senaste lydelse 2005:512.

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
52. Europol	Medlemmarna i Europols organ, Europols direktör, biträdande direktörer och tjänstemän	Konvention som utarbetats på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) med protokoll om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän, utarbetat på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen och artikel 41.3 i Europolkonventionen, rådets akt av den 28 november 2002 om utarbetande av ett protokoll om ändring av konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) och protokoll om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Härigenom föreskrivs att 8, 14 och 17 §§ lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Om en utländsk tjänsteman utför uppgifter i en gemensam utredningsgrupp i Sverige, skall svenska staten i stället för den utländska myndigheten eller tjänstemannen ersätta skada som uppkommer i samband med den gemensamma utredningsgruppens verksamhet i Sverige och för vilken den utländska myndigheten eller tjänstemannen skulle ha varit skadeståndsskyldig om svensk lag varit tillämplig på dem. Svenska staten skall dock inte ersätta skada som drabbar den utländska myndigheten eller tjänstemannen.

Det som sägs i första stycket om en utländsk myndighet och tjänsteman skall tillämpas på motsvarande sätt för Europol och en tjänsteman där.

14 §²

Bestämmelserna om skadestånd i 8 och 9 §§ skall tillämpas i ett ärende om kontrollerad leverans enligt denna lag, om detta följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Bestämmelserna om skadestånd i 8 § *första stycket* och 9 § skall tillämpas i ett ärende om kontrollerad leverans enligt denna lag, om detta följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

17 §³

Bestämmelserna om skadestånd i 8 och 9 §§ skall tillämpas vid samarbete enligt 15 §, om detta följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Bestämmelserna om skadestånd i 8 § *första stycket* och 9 § skall tillämpas vid samarbete enligt 15 §, om detta följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2005:494.

² Senaste lydelse 2005:494.

³ Senaste lydelse 2005:494.

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (2000:344) om Schengens informationssystem skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Uppgifter ur registret skall lämnas ut om det begärs av

1. polismyndigheter, Tullverket, Kustbevakningen och Migrationsverket när de utför gränskontroller eller bistår i sådan verksamhet,
2. åklagarmyndigheter, polismyndigheter, Tullverket och Kustbevakningen när de utför undersökningar och andra kontroller än gränskontroller i sin verksamhet för att förebygga och utreda brott, samt
3. polismyndigheter i deras verksamhet för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet.

Regeringen får meddela föreskrifter om att myndigheter som prövar ansökningar om visering och uppehållstillstånd skall ha tillgång till uppgifter enligt 3 § 2 (spärlista), och att myndigheter får ha direktåtkomst till registret.

Regeringen får meddela föreskrifter om att myndigheter som prövar ansökningar om visering och uppehållstillstånd skall ha tillgång till uppgifter enligt 3 § 2 (spärlista) *och att den myndighet som ansvarar för utfärdande av registreringsbevis för fordon skall ha tillgång till uppgifter enligt 3 § 7. Regeringen får också meddela föreskrifter om att myndigheter får ha direktåtkomst till registret.*

Denna lag träder i kraft den 11 januari 2006.

Förteckning för remissinstanserna

Prop. 2005/06:118
Bilaga 2

1. Riksdagens ombudsmän (JO)
2. Hovrätten för Nedre Norrland
3. Justitiekanslern
4. Åklagarmyndigheten
5. Ekobrottsmyndigheten
6. Rikspolisstyrelsen
7. Datainspektionen
8. Kustbevakningen
9. Tullverket
10. Vägverket
11. Sveriges advokatsamfund

2002 års protokoll om ändring av Europolkonventionen och protokollet om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän

Prop. 2005/06:118
Bilaga 3

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS AKT

av den 28 november 2002

om utarbetande av ett protokoll om ändring av konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) och protokollet om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän

(2002/C 312/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA AKT

med beaktande av konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå ⁽¹⁾, särskilt artikel 43.1 i denna,

med beaktande av protokollet om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän ⁽²⁾, särskilt artikel 18 i detta,

med beaktande av initiativet från Konungariket Belgien och Konungariket Spanien ⁽³⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽⁴⁾, och

med beaktande av yttrandet från styrelsen.

SOM BEAKTAR att det i artikel 30.2 i Fördraget om Europeiska unionen uttryckligen anges att Europol måste ges möjlighet att delta i gemensamma utredningsgrupper och att rådet skall besluta om åtgärder som tillåter Europol att anmoda medlemsstaterna att inleda utredningar i särskilda fall,

SOM ANSER att Europols deltagande i en stödjande funktion i medlemsstaternas gemensamma utredningsgruppers operativa insatser kräver en ändring av protokollet om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän,

HAR BESLUTAT att utarbeta ett protokoll, vars text åtföljer denna akt, om ändring av konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) och protokollet om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän, vilket denna dag har undertecknats av företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater,

REKOMMENDERAR att det antas av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

Utfärdad i Bryssel den 28 november 2002.

På rådets vägnar

B. HAARDER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 2.

⁽²⁾ EGT C 221, 19.7.1997, s. 2.

⁽³⁾ EGT C 42, 15.2.2002, s. 8.

⁽⁴⁾ Yttrandet avgivet den 30 maj 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).

BILAGA

PROTOKOLL

om ändring av konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) och protokollet om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA i detta protokoll och de höga fördragsslutande parterna i konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå och protokollet om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän, Europeiska unionens medlemsstater,

SOM HÄNVISAR till Europeiska unionens råds akt av den 28 november 2002,

HAR ENATS OM FÖLJANDE BESTÄMMELSER AV FÖLJANDE SKÄL:

- (1) I enlighet med artikel 30.2 a i Fördraget om Europeiska unionen skall rådet göra det möjligt för Europol att underlätta och stödja förberedelse av samt att främja samordning och utförande av särskilda utredningsinsatser från medlemsstaternas behöriga myndigheters sida, inklusive operativa insatser av gemensamma grupper som omfattar företrädare för Europol i en stödjande funktion.
- (2) Regler behöver fastställas för Europols deltagande i sådana gemensamma utredningsgrupper. Reglerna bör omfatta uppgifterna för Europols tjänstemän i dessa grupper, informationsutbytet mellan Europol och de gemensamma utredningsgrupperna samt det utomobligatoriska ansvaret för skador som orsakats av Europoltjänstemän som deltar i dessa grupper.
- (3) Enligt artikel 30.2 b i Fördraget om Europeiska unionen skall rådet besluta om åtgärder som tillåter Europol att anmoda medlemsstaternas behöriga myndigheter att genomföra och samordna sina utredningar i särskilda fall.
- (4) Protokollet om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän bör ändras så att Europolpersonalens immunitet med avseende på muntliga eller skriftliga yttranden och/eller deras agerande under tjänsteutövning inte omfattar deras verksamhet som deltagare i de gemensamma utredningsgrupperna.

HÄRIGENOM AVTALAS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europolkonventionen ändras på följande sätt:

1. Följande punkter skall läggas till i artikel 3.1:
 - ”6. delta i en stödjande funktion i gemensamma utredningsgrupper i enlighet med artikel 3a,
 7. anmoda behöriga myndigheter i de medlemsstater som berörs att genomföra eller samordna utredningar i särskilda fall i enlighet med artikel 3b.”
2. Följande artiklar skall införas:
 - a) ”Artikel 3a

Deltagande i gemensamma utredningsgrupper

1. Europoltjänstemän får delta i en stödjande funktion i gemensamma utredningsgrupper, inklusive sådana grupper som inrättats i enlighet med artikel 1 i rambeslutet av den 13 juni 2002 om gemensamma utredningsgrupper⁽¹⁾ eller i enlighet med artikel 13 i konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater, i

den mån dessa grupper utreder brott för vilka Europol har behörighet enligt artikel 2. Europoltjänstemän får, inom de gränser som anges i lagstiftningen i den medlemsstat där den gemensamma utredningsgruppen är verksam och i enlighet med de överenskommelser som nämns i punkt 2, delta i all verksamhet och utbyta information med alla medlemmar i den gemensamma utredningsgruppen, i enlighet med punkt 3. De skall dock inte delta i vidtagandet av några tvångsåtgärder.

2. Det administrativa genomförandet av Europoltjänstemännens deltagande i gemensamma utredningsgrupper skall fastställas i en överenskommelse mellan direktören för Europol och de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som deltar i den gemensamma utredningsgruppen med sina nationella enheter. Reglerna för sådana överenskommelser skall fastställas av Europols styrelse med en majoritet av två tredjedelar av dess ledamöter.

3. Europoltjänstemännen skall genomföra sina uppgifter under ledning av gruppens ordförande med beaktande av de villkor som fastställs i den överenskommelse som det hänvisas till i punkt 2.

4. I enlighet med den överenskommelse som nämns i punkterna 2 och 3 får Europoltjänstemännen knyta direkta kontakter med medlemmarna i den gemensamma utredningsgruppen och i enlighet med denna konvention lämna information till medlemmarna och de utstationerade medlemmarna i den gemensamma utredningsgruppen från någon del av det datoriserade informationssystem för insamlade uppgifter som avses i artikel 6. Vid direktkontakt skall de nationella enheterna från såväl de medlemsstater som är företrädare i gruppen som de medlemsstater som lämnade informationen samtidigt informeras om detta av Europol.

5. Information som en Europoltjänsteman erhåller vid deltagandet i en gemensam utredningsgrupp får, efter godkännande och på ansvar av den medlemsstat som lämnat informationen, registreras i någon del av det datoriserade informationssystemet i enlighet med vad som föreskrivs i denna konvention.

6. Under sådan verksamhet som bedrivs av en gemensam utredningsgrupp som avses i denna artikel, skall Europoltjänstemän när det gäller brott som de utsätts för eller begår underställas den nationella lagstiftning som gäller för personer med jämförbara arbetsuppgifter i den medlemsstat där verksamheten äger rum.

(¹) EGT L 162, 20.6.2002, s. 1.”.

b) ”Artikel 3b

Framställningar från Europol om inledande av brottsundersökningar

1. Medlemsstaterna bör behandla varje framställning från Europol om att de skall inleda, genomföra eller samordna utredningar i särskilda fall och ta sådana framställningar under vederbörligt övervägande. Europol bör informeras om huruvida den begärda utredningen kommer att inledas.

2. Om de behöriga myndigheterna i medlemsstaten beslutar att inte efterkomma en begäran från Europol, skall de underrätta Europol om sitt beslut och om skälen till detta, utom om de inte kan ange något skäl, på grund av att

i) detta skulle skada viktiga nationella säkerhetsintressen, eller

ii) detta skulle äventyra ett framgångsrikt genomförande av pågående utredningar eller enskilda personers säkerhet.

3. Svar på Europols framställningar om att medlemsstaterna skall inleda, genomföra eller samordna utredningar i specifika fall och information till Europol om resultatet av utredningar bör lämnas via behöriga myndigheter i medlemsstaterna enligt bestämmelserna i Europolkonventionen och den relevanta nationella lagstiftningen.

4. På grundval av ett samarbetsavtal som skall under-tecknas med Eurojust, skall Europol, när den begär att en medlemsstat skall inleda en brottsutredning, informera Eurojust om detta.”.

c) ”Artikel 39a

Ansvar med avseende på Europols deltagande i gemensamma utredningsgrupper

1. Den medlemsstat, inom vars territorium skador orsakats av Europoltjänstemän som i samband med sitt bistånd till operativa åtgärder är verksamma där i enlighet med artikel 3a, skall ersätta skadorna enligt de villkor som gäller för skada som orsakats av dess egna tjänstemän.

2. Om inte annat överenskommit med den berörda medlemsstaten, skall Europol ersätta den för hela det belopp som denna har utbetalat till offren eller deras rättsinnehavare för skador i enlighet med punkt 1. Alla tvister mellan medlemsstaten och Europol om principen eller ersättningsbeloppet måste hänskjutas till styrelsen, som skall avgöra frågan med två tredjedels majoritet.”.

3. Följande punkter skall införas i artikel 28.1:

”1a. med en majoritet av två tredjedelar av sina ledamöter fastställa reglerna för det administrativa genomförandet av Europoltjänstemännens deltagande i gemensamma utredningsgrupper (artikel 3a.2).”.

”21a. med två tredjedels majoritet avgöra tvister mellan en medlemsstat och Europol om skadeståndsansvar i samband med Europols deltagande i gemensamma utredningsgrupper (artikel 39a).”.

Artikel 2

Följande punkt skall läggas till i artikel 8 i protokollet om privilegier och immunitet för Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän:

”4. I enlighet med artikel 17.2 skall immunitet enligt punkt 1 a inte beviljas med avseende på sådana handlingar som utförs i tjänsten och som är nödvändiga för att utföra de uppgifter som anges i artikel 3a i konventionen angående Europoltjänstemäns deltagande i gemensamma utredningsgrupper.”.

Artikel 3

1. Detta protokoll skall antas av medlemsstaterna i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

2. Medlemsstaterna skall till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd anmäla att de har genomfört vad som enligt deras konstitutionella bestämmelser krävs för att detta protokoll skall kunna antas.

3. Detta protokoll träder i kraft nittio dagar efter det att anmälan enligt punkt 2 har gjorts av den medlemsstat, som är medlem av Europeiska unionen vid tidpunkten för rådets antagande av den akt genom vilken detta protokoll upprättas, och som sist fullgör denna formalitet.

Artikel 4

1. Detta protokoll står öppet för anslutning för varje stat som blir medlem i Europeiska unionen, om det inte redan har trätt i kraft den dag då instrumenten för anslutning till Europolkonventionen deponeras i enlighet med artikel 46 i Europolkonventionen.
2. Instrumenten för anslutning till detta protokoll skall deponeras samtidigt med instrumenten för anslutning till Europolkonventionen i enlighet med artikel 46 i denna.
3. Texten till detta protokoll, avfattad på den anslutande statens språk och utarbetad av Europeiska unionens råd, skall vara giltig.
4. Om detta protokoll inte har trätt i kraft vid utgången av den period som anges i artikel 46.4 i Europolkonventionen, skall det träda i kraft för den anslutande medlemsstaten den dag det träder i kraft i enlighet med artikel 3.3.

5. Om detta protokoll träder i kraft i enlighet med artikel 3.3 före utgången av den period som anges i artikel 46.4 i Europolkonventionen men efter deponering av det anslutningsinstrument som avses i punkt 2, skall den anslutande medlemsstaten ansluta sig till Europolkonventionen i dess enligt detta protokoll ändrade lydelse i enlighet med artikel 46 i Europolkonventionen.

Artikel 5

1. Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd skall vara depositarie för detta protokoll.
2. Depositarien skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra information om hur antagandena och anslutningarna fortskrider samt även andra anmälningar som rör detta protokoll.

Hecho en Bruselas, el veintiocho de noviembre de dos mil dos.

Udfærdiget i Bruxelles den otteogtyvende november to tusind og to.

Geschehen zu Brüssel am achtundzwanzigsten November zweitausendundzwei.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι οκτώ Νοεμβρίου δύο χιλιάδες δύο.

Done at Brussels on the twenty-eighth day of November in the year two thousand and two.

Fait à Bruxelles, le vingt-huit novembre deux mille deux.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an t-ochtú lá is fiche de Shamhain sa bhliain dhá mhíle a dó.

Fatto a Bruxelles, addì ventotto novembre duemiladue.

Gedaan te Brussel, de achtentwintigste november tweeduizend en twee.

Feito em Bruxelas, em vinte e oito de Novembro de dois mil e dois.

Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäkahdeksantena päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattakaksi.

Som skedde i Bryssel den tjuogoåttonde november tjugohundratvå.

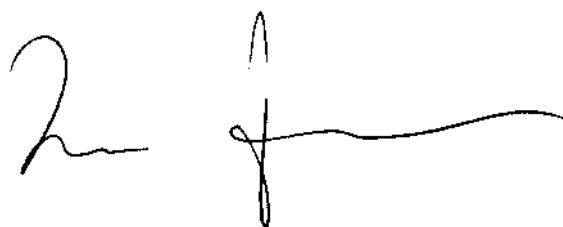
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique

Voor de regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

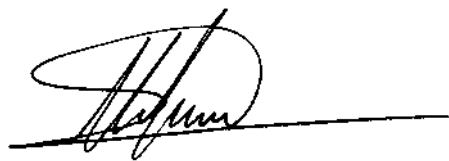
For regeringen for Kongeriget Danmark

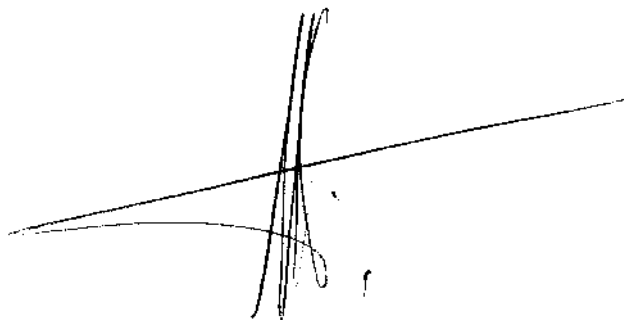
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

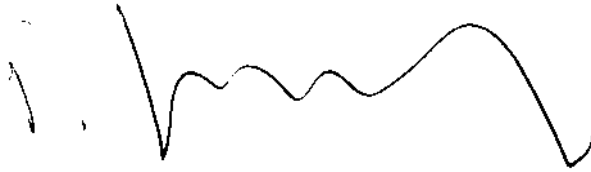
Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

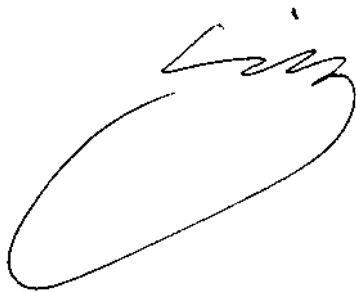

Thar ceann Rialtas na hÉireann

For the Government of Ireland

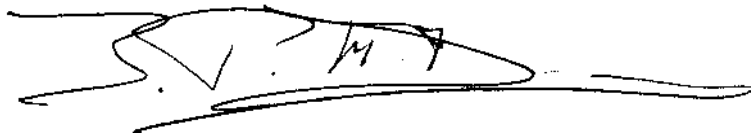
Per il Governo della Repubblica italiana

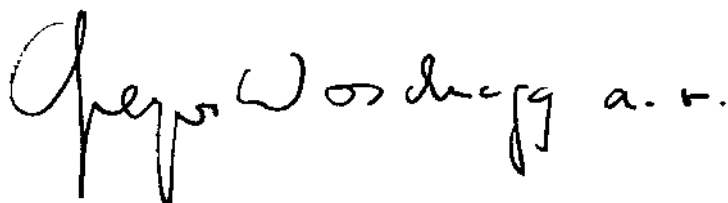
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

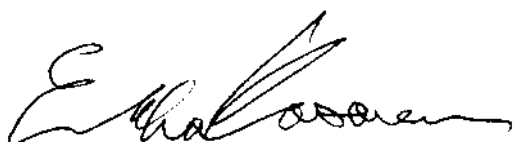

Pelo Governo da República Portuguesa

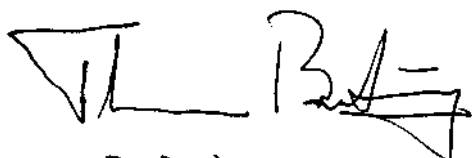

Suomen hallituksen puolesta

På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

UNDER FÖRBENÄLL FÖR RATIFICERING

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS AKT

av den 27 november 2003

om utarbetande på grundval av artikel 43.1 i konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) av ett protokoll om ändring av konventionen

(2004/C 2/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA AKT

med beaktande av konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) ⁽¹⁾, särskilt artikel 43.1 i denna,

med beaktande av Konungariket Danmarks initiativ ⁽²⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽³⁾,

med beaktande av Europols styrelses yttrande ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 30.2 i Fördraget om Europeiska unionen skall rådet inom fem år från dagen för Amsterdamfördragets ikraftträdande den 1 maj 1999 främja samarbete på en rad olika områden, bl.a. genom Europol.
- (2) Vid Europeiska rådet i Tammerfors i oktober 1999 framhölls det att Europol har en nyckelroll i samarbetet mellan medlemsstaternas myndigheter vid utredningar av gränsöverskridande brottslighet när det gäller att stödja brottsförebyggande åtgärder, analyser och utredningar av brottslighet i hela unionen. Europeiska rådet uppmanade rådet att ge Europol nödvändigt stöd i detta arbete.

RÅDET HAR BESLUTAT att utarbeta det åtföljande protokollet om ändring av konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen), vilket denna dag har undertecknats av företrädarna för medlemsstaternas regeringar, och

REKOMMENDERAR medlemsstaterna att anta protokollet i enlighet med sina respektive konstitutionella bestämmelser.

Utfärdad i Bryssel den 27 november 2003.

På rådets vägnar

R. CASTELLI

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 2.

⁽²⁾ EGT C 172, 18.7.2002, s. 15.

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 9 april 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Yttrandet avgivet den 31 oktober 2002 med kompletterande yttrande avgivet den 24 juni 2003.

FÖRKLARING FRÅN RÅDET

Rådet är enigt om att Europol genom sitt uppdrag att behandla bedrägeri såsom en av de former av brottslighet som anges i bilagan till Europokonventionen, beträffande skatte- och tullbedrägerier, tilldelas befogenheter enbart för att förbättra och effektivisera samarbetet mellan de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som är ansvariga för att systemet för tillsyn av att strafflagstiftningen efterlevs och inte mellan de myndigheter i medlemsstaterna som är ansvariga för att ombesörja skatte- och tulluppbörd.

PROTOKOLL

utarbetat på grundval av artikel 43.1 i konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) om ändring av konventionen

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA i detta protokoll, fördragsslutande parter i konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen), Europeiska unionens medlemsstater,

SOM HÄNVISAR TILL Europeiska unionens råds akt av den 27 november 2003,

Har enats om följande bestämmelser av följande skäl:

- (1) Mot bakgrund av diskussionerna i rådet behövs det en ändring av Europolkonventionen.
- (2) Europol behöver ges nödvändigt stöd och nödvändiga resurser för att fungera effektivt som centrum för det europeiska polissamarbetet.
- (3) Nödvändiga ändringar i Europolkonventionen måste genomföras för att stärka Europols operativa stödfunktion i förhållande till de nationella polismyndigheterna.
- (4) Europeiska rådet har framhållit att Europol har en nyckelroll i samarbetet mellan medlemsstaternas myndigheter vid utredningar av gränsöverskridande brottslighet när det gäller att stödja brottsförebyggande åtgärder, analyser och utredningar av brottslighet i hela unionen. Europeiska rådet har uppmanat rådet att ge Europol nödvändigt stöd i detta arbete.

HÄRIGENOM AVTALAS FÖLJANDE.

Artikel 1

brottslighet som har samband med handel med stulna fordon och den typ av brottslighet som räknas upp i bilagan eller särskilda former av denna.

Europolkonventionen ändras härmed på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

Målsättning

1. Europol har som målsättning att, inom ramen för polissamarbetet mellan medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om Europeiska unionen, förbättra effektiviteten hos behöriga myndigheter i medlemsstaterna och deras samarbete vad gäller förebyggandet av och kampen mot allvarlig internationell brottslighet, när det föreligger faktiska omständigheter eller skäligen misstankar som visar på förekomsten av en brottslig organisation eller struktur och när två eller flera medlemsstater påverkas på ett sådant sätt att en gemensam åtgärd från medlemsstaterna är nödvändig, med hänsyn till brottens omfattning, svårighetsgrad och konsekvenser. I denna konvention skall följande former av brottslighet anses som allvarlig internationell brottslighet: brott som begåtts eller misstänks bli begångna i samband med terroristaktiviteter och som riktar sig mot liv, hälsa, personlig frihet eller egendom, olaglig narkotikahandel, illegal penningtvätt, olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen, människosmuggling, människohandel,

2. På förslag från styrelsen skall rådet enhälligt fastställa prioriteringarna för Europol när det gäller att bekämpa och förebygga allvarliga former av internationell brottslighet inom dess mandat.

3. Europols behörighet när det gäller en viss typ av brottslighet eller särskilda former av denna skall omfatta brott som hör samman med sådan brottslighet. Behörigheten skall dock inte omfatta de förbrott till illegal penningtvätt som hör till de former av brottslighet där Europol saknar behörighet enligt punkt 1.

Följande brott skall anses höra samman med sådan brottslighet och skall beaktas i enlighet med förfarandena i artiklarna 8 och 10:

- Brott som begås för att anskaffa medel till att begå sådana gärningar som omfattas av Europols behörighet.
- Brott som begås för att underlätta eller utföra sådana gärningar som omfattas av Europols behörighet.
- Brott som begås i syfte att undgå lagföring och straff för gärningar som omfattas av Europols behörighet.

4. I denna konvention avses med *behöriga myndigheter* alla offentliga organ i medlemsstaterna, i den utsträckning de enligt den nationella lagstiftningen är behöriga att förebygga och bekämpa brottslighet.”

2. Artikel 3 skall ändras enligt följande:

a) Punkt 3 skall ersättas med följande:

”3. Inom ramen för den målsättning som anges i artikel 2.1 kan Europol dessutom, med hjälp av den personal och de budgetresurser som den har tillgång till och med de begränsningar som styrelsen fastställer, bistå medlemsstaterna med råd och forskning särskilt på följande områden:

1. Utbildning av medarbetare hos behöriga myndigheter.
2. Organisation och utrustning av dessa myndigheter genom att underlätta tillhandahållandet av tekniskt bistånd mellan medlemsstaterna.
3. Brottsförebyggande metoder.
4. Tekniska och vetenskapliga polismetoder och utredningsmetoder.”

b) Följande punkt skall läggas till:

”4. Utan att det påverkar tillämpningen av den internationella konventionen för bekämpande av penningförfalskning, som undertecknades i Genève den 20 april 1929, och dess protokoll, skall Europol också verka som Europeiska unionens kontaktpunkt i sina kontakter med tredje land och utomstående instanser för att bekämpa falsk eurovaluta.”

3. Artikel 4 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 skall ersättas med följande:

”2. Den nationella enheten är det enda sambandsorganet mellan Europol och de nationella behöriga myndigheterna. Medlemsstaterna får dock tillåta direktkontakt mellan utsedda behöriga myndigheter och Europol på villkor som skall fastställas av medlemsstaten i fråga, inklusive att kontakt först tas med den nationella enheten.

Den nationella enheten skall samtidigt från Europol erhålla all information som utbyts i direktkontakterna mellan Europol och utsedda behöriga myndigheter. Förhållandet mellan den nationella enheten och de behöriga myndigheterna skall styras av den nationella rätten, särskilt av dess konstitutionella bestämmelser.”

b) I punkt 5 skall ”, såsom de framgår av artikel K.2.2 i Fördraget om Europeiska unionen,” ersättas med ”vad

avser upprätthållandet av lag och ordning och skyddandet av den inre säkerheten.”

c) Punkt 7 skall ersättas med följande:

”7. Cheferna för de nationella enheterna skall sammanträda regelbundet, på eget initiativ eller på begäran, för att bistå Europol med råd.”

4. Följande artikel skall införas:

”Artikel 6a

Europols informationsbehandling

Som stöd för utförandet av sina uppgifter får Europol också behandla uppgifter i syfte att fastställa om sådana uppgifter är relevanta för Europols arbetsuppgifter och kan införas i det datoriserade informationssystem för insamlade uppgifter som avses i artikel 6.1.

De fördragsslutande parterna, församlade i rådet, skall genom beslut med två tredjedelars majoritet fastställa villkoren för behandlingen av sådana uppgifter, särskilt vad avser tillgång till och användning av uppgifterna samt tidsgränser för lagring och radering av sådana uppgifter, vilka inte får överstiga sex månader, med vederbörligt iakttagande av principerna i artikel 14. Styrelsen skall förbereda de fördragsslutande parternas beslut och rådgöra med den gemensamma tillsynsmyndighet som avses i artikel 24.”

5. Artikel 9 skall ändras på följande sätt:

a) Den första meningen i punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. De nationella enheterna, sambandsmännen och direktören, de biträdande direktörerna och behöriga Europoltjänstemän skall ha rätt att direkt registrera eller söka efter uppgifter i informationsregistret.”

b) Följande punkt skall läggas till:

”4. Förutom de enheter och personer som avses i punkt 1 får också de behöriga myndigheter som medlemsstaterna utsett för detta ändamål göra sökningar i Europols informationsregister. Resultatet av en sådan sökning kommer dock endast att visa om de begärda uppgifterna finns tillgängliga i Europols informationsregister. Ytterligare information kan då erhållas genom Europols nationella enhet.

Information om de utsedda behöriga myndigheterna, inklusive senare ändringar, skall översändas till rådets generalsekretariat, som skall offentliggöra informationen i *Europeiska unionens officiella tidning*.”

6. Artikel 10 skall ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 skall den inledande delen ersättas med följande:

"1. I den mån det är nödvändigt för att uppnå den målsättning som avses i artikel 2.1, kan Europol, utöver uppgifter som ej rör enskilda personer, lagra, ändra och i andra register använda uppgifter om brott som omfattas av dess behörighet, inbegripet uppgifter rörande brott som hör samman med brottslighet enligt artikel 2.3 och som är avsedda för specifikt analysarbete, och som rör"

- b) Led 1 i punkt 2 skall ersättas med följande:

"1. analytiker och andra tjänstemän från Europol som utsetts av Europols ledning,"

- c) Följande stycke skall införas efter led 2 i punkt 2:

"Endast analytikerna skall ha rätt att föra in och ändra uppgifter i det register som avses. Alla deltagare får söka efter uppgifter i det registret."

- d) Punkt 5 skall ersättas med följande:

"5. Om Europol inom ramen för rättsliga instrument inom Europeiska unionen eller internationella rättsliga instrument har fått tillgång till data från andra informationssystem, kan Europol på detta sätt använda personuppgifter, om det är nödvändigt för att utföra arbetsuppgifterna enligt led 2 i artikel 3.1. De tillämpliga bestämmelserna i sådana rättsliga instrument inom Europeiska unionen eller i internationella rättsliga instrument skall styra Europols användning av dessa uppgifter."

- e) Andra meningen i punkt 8 skall ersättas med följande:

"Varje spridning eller operativ användning av överförda uppgifter skall beslutas av den medlemsstat som överförde dessa uppgifter till Europol. Om det inte går att fastställa vilken medlemsstat som överfört uppgifterna till Europol, skall beslutet om spridning eller operativ användning av uppgifter fattas av analysdeltagarna. En medlemsstat eller en medverkande expert som ansluter sig till en pågående analys får särskilt inte sprida eller använda uppgifter utan att i förväg komma överens om detta med de medlemsstater som i första hand berörs."

- f) Följande punkt skall läggas till:

"9. Europol får inbjuda experter från tredje land eller utomstående instanser enligt punkt 4 att medverka i en analysgrupps verksamhet, om

1. det finns ett gällande avtal mellan Europol och det tredje landet eller den utomstående instansen med lämpliga bestämmelser om informationsutbyte, inklusive överföring av personuppgifter, samt om sekretess för den utbytta informationen,
2. medverkan av experter från tredje land eller utomstående instans ligger i medlemsstaternas intresse,
3. det tredje landet eller den utomstående instansen är direkt berörda av analysarbetet, och
4. alla deltagare enligt punkt 2 enas om att låta experterna från tredje land eller utomstående instans medverka i analysgruppens verksamhet.

Medverkan av experter från ett tredje land eller en utomstående instans i en analysgrupps verksamhet skall underställas ett arrangemang mellan Europol och det tredje landet eller den utomstående instansen. Reglerna för sådana arrangemang skall fastställas av styrelsen genom beslut med två tredjedelars majoritet bland styrelsemedlemmarna. Innehållet i arrangemangen mellan Europol och tredje land eller utomstående instans skall sändas till den gemensamma tillsynsmyndighet som avses i artikel 24 och denna får lämna alla synpunkter som den anser nödvändiga till styrelsen."

7. Artikel 12 skall ersättas med följande:

*"Artikel 12***Instruktion för upprättandet av register**

1. För varje automatiserat dataregister med personuppgifter som Europol handhar enligt artikel 10 inom ramen för sina arbetsuppgifter skall Europol i instruktioner för upprättandet ange

1. registrets benämning,
2. registrets ändamål,
3. de kategorier av personer om vilka uppgifter finns registrerade,
4. den typ av uppgifter som skall lagras och eventuellt de uppgifter som är strikt nödvändiga bland de som räknas upp i artikel 6 första meningen i Europarådets konvention av den 28 januari 1981,
5. de olika typer av personuppgifter som ger tillgång till hela registret,
6. överföringen eller registreringen av uppgifter som skall lagras,

7. de förutsättningar under vilka personuppgifter som lagrats i registret kan översändas, till vilka mottagare och enligt vilket förfarande,
8. tidsfristerna för kontroll av uppgifter och den tid under vilken de lagras,
9. hur rapporter skall upprättas.

2. Styrelsen och den gemensamma tillsynsmyndighet som avses i artikel 24 skall omedelbart underrättas av Europols direktör om instruktionen för upprättandet av registret och skall tillställas akten.

Den gemensamma tillsynsmyndigheten får lämna alla synpunkter som den anser nödvändiga till styrelsen. Europols direktör får begära att den gemensamma tillsynsmyndigheten gör detta inom en viss tidsperiod.

3. Styrelsen får när som helst beordra Europols direktör att ändra en instruktion för upprättande eller avslutande av registret. Styrelsen skall besluta från vilket datum sådana ändringar eller avslutanden skall gälla.

4. Dataregistret får inte bevaras under längre tid än tre år. Före utgången av denna treårsperiod skall dock Europol undersöka om är nödvändigt att registret bevaras. Europols direktör får, om detta är strikt nödvändigt för registrets ändamål, lämna instruktion om att bevara registret under ytterligare en treårsperiod. I detta fall skall förfarandet enligt punkterna 1–3 följas.”

8. Artikel 16 skall ersättas med följande:

”Artikel 16

Bestämmelser om kontroll av uppgiftssökning

Europol skall inrätta lämpliga kontrollmekanismer som möjliggör kontroll av att sökning efter uppgifter som hämtats från det datoriserade informationssystem för insamlade uppgifter som avses i artiklarna 6 och 6a är laglig.

De uppgifter som samlas in på detta sätt får endast användas för detta ändamål av Europol och de tillsynsmyndigheter som avses i artiklarna 23 och 24 och skall utplånas efter sex månader, om dessa uppgifter inte är nödvändiga för en pågående kontroll. Styrelsen skall anta detaljbestämmelser för sådana kontrollmekanismer efter att ha hört den gemensamma tillsynsmyndigheten.”

9. Artikel 18 skall ändras på följande sätt:

Led 3 i punkt 1 skall ersättas med följande:

”3. denna åtgärd är tillåten enligt de allmänna reglerna enligt punkt 2. Sådana regler får i undantagsfall innebära en avvikelse från punkt 2, om Europols direktör anser att överföring av uppgifter är absolut nödvändig för att skydda de berörda medlemsstaternas väsentliga intressen inom räckvidden för Europols målsättning eller för att förhindra en överhängande fara för brott. Europols direktör skall under alla omständigheter beakta dataskyddsnivån i landet eller instansen i fråga i syfte att göra en avvägning mellan denna dataskyddsnivå och ovan nämnda intressen.”

10. Artikel 21.3 skall ersättas med följande:

”3. Nödvändigheten av att bevara personuppgifter rörande sådana personer som anges i artikel 10.1 skall undersökas på nytt varje år och denna undersökning skall noteras. Bevarandet av uppgifter i ett sådant register som avses i artikel 12 får inte sträcka sig längre än den tid som registret existerar.”

11. Följande punkt skall läggas till i artikel 22:

”4. Principerna i denna avdelning om informationsbehandling skall tillämpas på uppgifter i akter.”

12. I artikel 24.6 skall orden ”Rapporten skall, enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen översändas till rådet;” ersättas med ”Rapporten skall översändas till Europaparlamentet och rådet;”

13. I artikel 26.3 skall ”och avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen” utgå.

14. Artikel 28 skall ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. delta i fastställandet av prioriteringar för Europol när det gäller att bekämpa och förebygga allvarliga former av internationell brottslighet inom dess mandat (artikel 2.2),”

- b) Följande punkter skall införas:

”3a. delta i fastställandet av villkoren för behandling av uppgifter för att fastställa om sådana uppgifter är relevanta för Europols arbetsuppgifter och kan införas i det datoriserade informationssystemet för insamlade uppgifter (artikel 6a),”

"4a. med två tredjedelars majoritet bland medlemmarna fastställa reglerna för arrangemangen för att experter från ett tredje land eller en utomstående instans skall få medverka i en analysgrupps verksamhet (artikel 10.9),"

c) Punkt 7 skall ersättas med följande:

"7. får beordra Europols direktör att ändra en instruktion för upprättande eller avslutande av registret (artikel 12.3),"

d) Följande punkt skall införas:

"14a. med två tredjedelars majoritet bland medlemmarna anta regler för tillgång till Europols handlingar (artikel 32a),"

e) Punkt 22 skall ersättas med följande:

"delta i eventuella ändringar av denna konvention eller dess bilaga (artikel 43),"

f) Punkt 10 skall ersättas med följande:

"10. Med beaktande av de prioriteringar som rådet fastställt enligt artikel 2.2 och aktuell information från Europols direktör enligt led 6 i artikel 29.3, skall styrelsen varje år enhälligt anta

1. en verksamhetsberättelse om Europol under det föregående året,
2. en verksamhetsplan för Europols framtida verksamhet med beaktande av medlemsstaternas operativa behov och påverkan på Europols budget och personalstyrka.

Dessa handlingar skall underställas rådet för notering och godkännande. Rådet skall även översända dem till Europaparlamentet för kännedom."

15. I artikel 29.3

— skall punkt 6 ersättas med följande:

"6. att hålla styrelsen regelbundet underrättad om genomförandet av prioriteringarna enligt artikel 2.2,"

— skall följande punkt läggas till:

"7. alla andra uppgifter som denna konvention eller styrelsen anförtror denna."

16. I artikel 30.1 skall orden "avdelning VI i" utgå.

17. Följande artikel skall införas:

"Artikel 32a

Rätt till tillgång till Europols handlingar

På förslag av Europols direktör skall styrelsen med två tredjedelars majoritet bland medlemmarna anta regler för tillgång till Europols handlingar för unionens medborgare, och fysiska eller juridiska personer som är bosatta eller har sitt säte i en medlemsstat, med beaktande av de principer och begränsningar som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, antagen på grundval av artikel 255 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen."

18. Artikel 34 skall ersättas med följande:

"Artikel 34

Information till Europaparlamentet

1. Rådet skall i enlighet med det samrådsförfarande som föreskrivs i Fördraget om Europeiska unionen på initiativ av en medlemsstat eller på förslag från kommissionen samråda med Europaparlamentet, innan rådet beslutar om någon av de åtgärder som avses i artiklarna 10.1, 10.4, 18.2, 24.7, 26.3, 30.3, 31.1 och 42.2, eller om denna konvention eller bilagan till denna skulle komma att ändras på något sätt.

2. Rådets ordförandeskap eller dess företrädare får framträda inför Europaparlamentet för att diskutera allmänna frågor som gäller Europol. Rådets ordförandeskap eller dess företrädare får bistås av Europols direktör. Rådets ordförandeskap eller dess företrädare skall gentemot Europaparlamentet iakta diskretions- och tystnadsplikt.

3. De skyldigheter som avses i denna artikel skall inte påverka de nationella parlamentens rättigheter eller de allmänna principer som är tillämpliga på förhållandet till Europaparlamentet enligt Fördraget om Europeiska unionen."

19. Följande skall läggas till i artikel 35.4:

"Den femåriga finansieringsplanen skall översändas till rådet. Den skall även vidarebefordras av rådet till Europaparlamentet för kännedom."

20. I artikel 39.4 skall orden "Brysselkonventionen av den 27 september 1968 om rättslig behörighet och verkställande av civil- och handelsrättsliga beslut, i dess senare lydelse enligt anslutningskonventionerna." ersättas med följande:

”rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.”

21. Följande punkt skall läggas till i artikel 42:

”3. Europol skall upprätta och upprätthålla ett nära samarbete med Eurojust i den mån det är relevant för genomförandet av Europols uppgifter och uppnåendet av dess mål, med beaktande av behovet av att undvika dubbelarbete. De grundläggande delarna i ett sådant samarbete skall fastställas genom ett avtal som skall upprättas i enlighet med denna konvention och dess genomförandeåtgärder.”

22. Artikel 43 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 skall orden ”artikel K.1.9 i” utgå.

b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

”3. Rådet får dock, efter det att styrelsen diskuterat frågan, enhälligt besluta att ändra bilagan till denna konvention genom att lägga till andra former av allvarlig internationell brottslighet eller ändra definitionerna i den.”

23. Bilagan skall ändras på följande sätt:

a) Titeln skall ersättas med följande:

”BILAGA

som avses i artikel 2

Förteckning över andra former av allvarlig internationell brottslighet som Europol har behörighet att behandla utöver dem som redan nu föreskrivs i artikel 2.1 med beaktande av Europols målsättning enligt artikel 2.1.”

b) Det stycke som inleds med ”Dessutom innebär det faktum att Europol i enlighet med artikel 2.2” skall utgå.

c) I det stycke som inleds med ”Vad beträffar de former av brottslighet som uppräknas i artikel 2.2” skall ”artikel 2.2” ersättas med ”artikel 2.1”.

d) Följande strecksats skall läggas till efter ”undertecknad i Strasbourg den 8 november 1990”:

— *olaglig narkotikahandel*: brottsliga gärningar enligt artikel 3.1 i Förenta nationernas konvention av den

20 december 1988 mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen och de bestämmelser som ändrar eller ersätter den konventionen.”

24. I artiklarna 10.1, 10.4, 18.2, 29.1, 29.6, 30.3, 31.1, 35.5, 35.9, 36.3, 40.1, 41.3, 42.2 och 43.1 skall ”enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen” utgå.

Artikel 2

1. Detta protokoll skall antas av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

2. Medlemsstaterna skall till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd anmäla att de konstitutionella förfaranden som är nödvändiga för antagandet har slutförts.

3. Detta protokoll träder i kraft 90 dagar efter den dag då anmälan enligt punkt 2 lämnats av den sista av de stater som vid tidpunkten för rådets antagande av akten om utarbetande av detta protokoll var medlem i Europeiska unionen.

Artikel 3

Om detta protokoll träder i kraft i enlighet med artikel 2.3 före ikraftträdandet av det protokoll som utarbetats på grundval av artikel 43.1 i konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) om ändring av artikel 2 och av bilagan till konventionen ⁽¹⁾, i enlighet med konventionens artikel 2.3, skall det senare protokollet anses vara upphävt.

Artikel 4

1. Detta protokoll står öppet för anslutning för varje stat som blir medlem i Europeiska unionen om det inte redan har trätt i kraft den dag då instrumenten för anslutning till Europolkonventionen deponeras i enlighet med artikel 46 i konventionen.

2. Instrumenten för anslutning till detta protokoll skall deponeras samtidigt med instrumenten för anslutning till Europolkonventionen i enlighet med artikel 46 i denna.

3. Texten till detta protokoll på den anslutande statens språk, utarbetad av Europeiska unionens råd, skall vara giltig.

⁽¹⁾ EGT C 358, 13.12.2000, s. 2.

4. Om detta protokoll ännu inte har trätt i kraft vid utgången av den period som avses i artikel 46.4 i Europakonventionen, skall det träda i kraft för den anslutande medlemsstaten den dag då protokollet träder i kraft i enlighet med artikel 2.3.

5. Om detta protokoll träder i kraft i enlighet med artikel 2.3 före utgången av den period som avses i artikel 46.4 i Europakonventionen men efter deponering av det anslutningsinstrument som avses i punkt 2, skall den anslutande medlemsstaten ansluta sig till Europakonventionen i dess

enligt detta protokoll ändrade lydelse i enlighet med artikel 46 i Europakonventionen.

Artikel 5

1. Generalsekretären vid Europeiska unionens råd skall vara depositarie för detta protokoll.

2. Depositarien skall i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra information om antaganden och anslutningar samt andra anmälningar som rör detta protokoll.

Hecho en Bruselas, el veintisiete de noviembre de dos mil tres.

Udfærdiget i Bruxelles, den syvogtyvende november to tusind og tre.

Geschehen zu Brüssel am siebenundzwanzigsten November zweitausendunddrei.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι επτά Νοεμβρίου δύο χιλιάδες τρία.

Done at Brussels on the twenty-seventh day of November in the year two thousand and three.

Fait à Bruxelles, le vingt-sept novembre deux mille trois.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an seachtú lá is fiche de Shamhain sa bhliain dhá mhíle is a trí.

Fatto a Bruxelles, addì ventisette novembre duemilatre.

Gedaan te Brussel, de zevenentwintigste november tweeduizenddrie.

Feito em Bruxelas, em vinte e sete de Novembro de dois mil e três.

Tehty Brysselissä kahdentenkymmenentenäseitsemäntenä päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattakolme.

Som skedde i Bryssel den tjugosjunde november tjugohundratre.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

A long, horizontal, stylized handwritten signature in black ink, consisting of a large loop on the left and a long horizontal line extending to the right, ending in a small vertical stroke.

For regeringen for Kongeriget Danmark

A handwritten signature in black ink, featuring a large, stylized 'M' or 'H' shape on the left, followed by a long horizontal line that ends in a small vertical stroke.

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Two handwritten signatures in black ink. The first is a long, horizontal, stylized signature with a large loop on the left. The second is a shorter, more compact signature with a large loop on the left and a vertical stroke on the right.

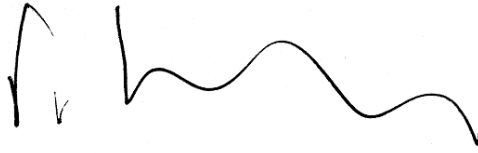
Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'A' or 'H' shape on the left, followed by a long horizontal line that ends in a small vertical stroke.

Por el Gobierno del Reino de España

A handwritten signature in black ink, featuring a large, stylized 'A' or 'H' shape on the left, followed by a long horizontal line that ends in a small vertical stroke.

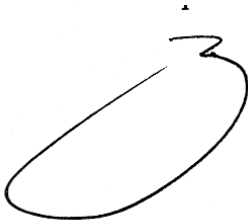
Pour le gouvernement de la République française

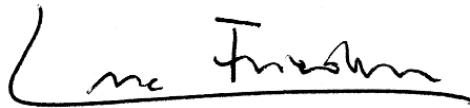
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

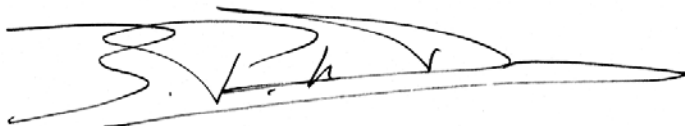
Per il governo della Repubblica italiana

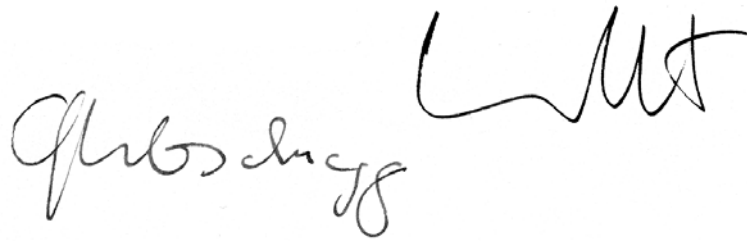
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

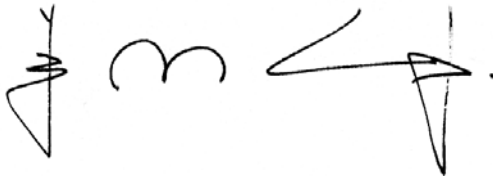
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Handwritten signature in cursive script, appearing to read "Günther Platter".

Pelo Governo da República Portuguesa

Handwritten signature in cursive script, appearing to read "António Guterres".

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

Handwritten signature in cursive script, appearing to read "Matti Vanhanen".

På svenska regeringens vägnar

Handwritten signature in cursive script, appearing to read "Göran Persson".

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Handwritten signature in cursive script, appearing to read "Patricia Scotland".

Europaparlamentets och rådets förordning (EG)
nr 1160/2005 av den 6 juli 2005

Prop. 2005/06:118
Bilaga 5

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) NR 1160/2005

av den 6 juli 2005

om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna vad gäller tillgången till Schengens informationssystem för de organ som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon i medlemsstaterna

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNINGmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 71.1 d i denna,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala
kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) I artikel 9 i rådets direktiv 1999/37/EG av den 29 april 1999 om registreringsbevis för fordon ⁽³⁾ föreskrivs att medlemsstaterna skall bistå varandra vid genomförandet av det direktivet och att de får utbyta upplysningar bilateralt eller multilateralt, särskilt för att kunna kontrollera ett fordonets lagenlighet, i förekommande fall i den medlemsstat där fordonet tidigare var registrerat, innan fordonet registreras. Sådan kontroll kan särskilt omfatta användning av elektroniska nätverk.

⁽¹⁾ EUT C 110, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 1 april 2004 (EUT C 103 E, 29.4.2004, s. 794), rådets gemensamma ståndpunkt av den 22 december 2004 (EUT C 111 E, 11.5.2005, s. 19), Europaparlamentets ståndpunkt av den 28 april 2005 (ännu ej offentliggjord i EUT), och rådets beslut av den 2 juni 2005.

⁽³⁾ EGT L 138, 1.6.1999, s. 57. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/127/EG (EUT L 10, 16.1.2004, s. 29).

(2) Schengens informationssystem (eller "SIS"), som inrättades enligt avdelning IV i 1990 års konvention om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna ⁽⁴⁾ (nedan kallad "1990 års Schengenkonvention"), och som införlivades inom Europeiska unionens ramar genom ett protokoll till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, är ett elektroniskt nätverk mellan medlemsstaterna som bland annat innehåller uppgifter om stulna, bortförda eller försvunna motorfordon med en cylindervolym överstigande 50 cc. Enligt artikel 100 i 1990 års Schengenkonvention skall uppgifter om sådana motorfordon som efterlysts i syftet beslag eller för att användas som bevismaterial vid rättegång i brottmål, registreras i SIS.

(3) Rådets beslut 2004/919/EG av den 22 december 2004 om bekämpande av fordonsbrottslighet med gränsöverskridande verkningar ⁽⁵⁾ inbegriper användningen av SIS som en integrerad del av strategin för att bekämpa fordonsbrottslighet.

(4) Enligt artikel 101.1 i 1990 års Schengenkonvention är det endast myndigheter som har behörighet för gränskontroller och andra undersökningar inom landet som verkställs av polis och tullmyndigheter samt samordning av sådana undersökningar som har tillgång till i Schengens informationssystem registrerade uppgifter och rätt att söka fram dessa direkt.

(5) I artikel 102.4 i 1990 års Schengenkonvention föreskrivs att registrerade uppgifter inte får användas för administrativa ändamål.

⁽⁴⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19. Konventionen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 871/2004 (EUT L 162, 30.4.2004, s. 29).

⁽⁵⁾ EUT L 389, 30.12.2004, s. 28.

- (6) Organ i medlemsstaterna som utsetts att ansvara för att utfärda registreringsbevis för fordon bör ha tillgång till uppgifter i SIS om motorfordon med en cylindervolym överstigande 50 cc, uppgifter om släpvagnar och husvagnar med en tjänstevikt överstigande 750 kg och uppgifter om stulna, bortförda eller försvunna registreringsbevis för fordon och nummerplåtar för fordon, så att de kan kontrollera att de fordon som anmäls för registrering hos dem är stulna, bortförda eller anmälda försvunna. Därför är det nödvändigt att anta bestämmelser om dessa organs tillgång till sådana uppgifter, och tillåta dem att använda uppgifterna i administrativa syften för att kunna utfärda registreringsbevis för motorfordon på ett korrekt sätt.
- (7) Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de åtgärder som fastställs i artikel 100.2 i 1990 års Schengenkonvention vidtas när sökningen leder till träffar.
- (8) I Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 20 november 2003 om andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) beskrivs ett antal viktiga problem och frågor med anknytning till utvecklingen av SIS, särskilt när det gäller privata enheters, såsom fordonsregistreringsorgan, tillgång till informationssystemet.
- (9) I den utsträckning som de enheter som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon i medlemsstaterna inte är statliga organ, bör tillgång till SIS ges indirekt, det vill säga via en sådan myndighet som anges i artikel 101.1 i 1990 års Schengenkonvention, och som har att se till att de åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit enligt artikel 118 i den konventionen följs.
- (10) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾, och vissa särskilda bestämmelser om uppgiftsskydd i bestämmelserna i 1990 års Schengenkonvention, som kompletterar eller förtydligar principerna i det direktivet, är tillämpliga när de organ som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon i medlemsstaterna behandlar personuppgifter.
- (11) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att bevilja tillgång till SIS för organ som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon i medlemsstaterna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det, på grund av att SIS är ett gemensamt informationssystem, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (12) Medlemsstaterna bör få tillräckligt lång tid på sig för att vidta de praktiska åtgärder som krävs för att tillämpa denna förordning.
- (13) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som ligger inom det område som anges i artikel 1 G i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁽²⁾.
- (14) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1 led G i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 4.1 i rådets beslut 2004/860/EG av den 25 oktober 2004⁽³⁾ om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och om provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet.
- (15) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (16) Denna förordning utgör en rättsakt som bygger på Schengenregelverket eller på annat sätt anknyter till det enligt artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ EUT L 370, 17.12.2004, s. 78.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande artikel skall införas i avdelning IV i 1990 års Schengenkonvention:

”Artikel 102A

1. Oavsett artiklarna 92.1, 100.1, 101.1 och 101.2, 102.1, 102.4 och 102.5 skall organ som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon, i enlighet med rådets direktiv 1999/37/EG av den 29 april 1999 om registreringsbevis för fordon (*), ha rätt att ta del av följande uppgifter i Schengens informationssystem, endast i syfte att kontrollera att fordon som anmäls för registrering inte är stulna, bortförda eller anmälda försvunna:

- a) Uppgifter om motorfordon med en cylindervolym överstigande 50 cc som är stulna, bortförda eller anmälda försvunna.
- b) Uppgifter om släpvagnar och husvagnar med en tjänstevikt överstigande 750 kg som är stulna, bortförda eller anmälda försvunna.
- c) Uppgifter om registreringsbevis för fordon och nummerplåtar för fordon som är stulna, bortförda eller anmälda försvunna.

Med förbehåll för punkt 2 skall dessa organs tillgång till de aktuella uppgifterna regleras i medlemsstaternas nationella lagstiftning.

2. De organ i punkt 1 som är statliga organ skall ha rätt att söka direkt i Schengens informationssystem bland de uppgifter som anges i den punkten.

De organ i punkt 1 som inte är statliga organ skall endast ha rätt att söka i Schengens informationssystem bland de uppgifter som anges i den punkten via en sådan myndighet som anges i artikel 101.1. Den myndigheten skall ha rätt att söka direkt bland de aktuella upplysningarna och vidarebefordra dem till dessa organ. Den berörda medlemsstaten skall se till att dessa organ och deras anställda är förpliktade att följa eventuella begränsningar när det gäller användningen av uppgifter som förmedlats av myndigheten.

3. Artikel 100.2 är inte tillämplig på sökningar som görs i enlighet med denna artikel. Frågan om vidareförmedling från de organ som avses i punkt 1 till polis eller andra rättsliga myndigheter av uppgifter som framkommit vid en sökning i Schengens informationssystem och som lett till misstanke om brott, regleras i medlemsstaternas nationella bestämmelser.

4. Rådet skall varje år, efter att ha anhållit om ett yttrande av den gemensamma tillsynsmyndighet som inrättats enligt artikel 115 om respekten för bestämmelserna om uppgiftsskydd, överlämna en rapport till Europaparlamentet om tillämpningen av denna artikel. Rapporten skall innehålla information och statistik om användningen av denna artikel och om vilka resultat tillämpningen av denna artikel har gett samt om hur bestämmelserna om uppgiftsskydd har tillämpats.

(*) EGT L 138, 1.6.1999, s. 57. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/127/EG (EUT L 10, 16.1.2004, s. 29).”

Artikel 2

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den skall tillämpas från och med den 11 januari 2006..

3. I de medlemsstater där de bestämmelser i Schengenregelverket som har anknytning till SIS ännu inte tillämpas skall denna förordning tillämpas från och med sex månader efter den dag då tillämpningen av dessa bestämmelser inleds i dessa medlemsstater enligt rådets beslut, som antagits i detta avseende i enlighet med tillämpliga förfaranden.

4. Innehållet i denna förordning skall bli bindande för Norge 270 dagar efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Utan hinder av de anmälningsskyldigheter som fastställs i artikel 8.2 c i avtalet med Island och Norge om dessa staters associering till Schengenregelverket⁽¹⁾ skall Norge, före den dag som anges i punkt 4, underrätta rådet och kommissionen om att de författningssliga kraven för att innehållet i förordningen skall bli bindande har uppfyllts.

⁽¹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 6 juli 2005.

På Europaparlamentets vägnar

J. BORRELL FONTELLES

Ordförande

På rådets vägnar

J. STRAW

Ordförande

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 2 mars 2006

Närvarande: statsrådet Ringholm, ordförande, och statsråden Sahlin, Pagrotsky, Östros, Sommestad, Karlsson, Nykvist, Andnor, Nuder, Hallengren, Björklund, Österberg, Baylan

Föredragande: statsrådet Björklund

Regeringen beslutar proposition 2005/06:118 Vissa ändringar av Europolkonventionen och Schengenkonventionen

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EG-regler
---------------------------	---	--

Lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem	9 §	
---	-----	--